

HIEA LAPS

Hind 11 krooni

**Tartlased
tulevad!**

**Head õpsid
nähtaval!**

**Võida
puzzle!**

**Hirmujutud
Nuputamist
Pinginaabri test**

ARNOLD
SCHWARZENEGGER

GEORGE
CLOONEY

CHRIS
O'DONNELL

BATMAN & ROBIN

UMA
THURMAN

ALICIA
SILVERSTONE

WARNER BROS. PRESENTS

A JOEL SCHUMACHER FILM ARNOLD SCHWARZENEGGER GEORGE CLOONEY CHRIS O'DONNELL UMA THURMAN ALICIA SILVERSTONE "BATMAN & ROBIN" MICHAEL GOUGH PAT HINGLE ELLE MACPHERSON

MUSIC BY ELLIOT GOLDENTHAL VISUAL EFFECTS BY JOHN DYKSTRA, A.S.C. EDITED BY DENNIS VIRKLER, A.C.E. PRODUCTION DESIGNER BARBARA LING EXECUTIVE PRODUCERS STEPHEN GOLDBLATT, A.S.C.

EXECUTIVE PRODUCERS BENJAMIN MELNIKER AND MICHAEL E. USLAN BASED UPON BATMAN CHARACTERS CREATED BY BOB KANE AND PUBLISHED BY DC COMICS WRITTEN BY AKIVA GOLDSMAN PRODUCED BY PETER MACGREGOR-SCOTT

DIRECTED BY JOEL SCHUMACHER

WWW.BATMAN-ROBIN.COM

WARNER BROS.
A TIME WARNER ENTERTAINMENT COMPANY

CARROLS

Tere, koolilaps!

Edgar Valteri joonistus
uuest Avita kirjastuse abitsast

Kel kooli pole olnud asja,
neist asja ilmaski ei saa
ka siis, kui neil on habe, pass ja
nii pangakaart kui aiamaa...

Ei noh, mis meil on auto vastu,
ei pangakaart teeks paha ka!
Kui pass on peos, siis laeva astu
ja reisi oma rahaga!

Kuid sellel, kellel õppimata
jäi omal ajal emakeel,
geograafia, füüsika ja mata
ja keemia ja mis kõik veel –
sel külge jääbki ohmu maine,
ta ilma jääb nii paljust heast,
sest kergelt ükski õppeaine
ei hakka külge vanast peast...

Nii homne pankur kui direktor,
kõik kokad, korstnapühkijad,
nii kloun kui ülikooli rektor
on koolipinginühkijad!

Kas on su klassis mitu teadlast
või kosmonaute täis on kool,
kes seda teab! Kuid tarka, head last
töö muudkui ootab igal pool.

Sul kooli jaoks on paras pikkus,
hea pea, jalg kerge, tuju kraps...
Ja Eesti tulevane rikkus
on sinu kätes, koolilaps!

P Peatselt algav kooliaasta seisab ees, tume kui tunnel. Ta võib kujuneda lahedaks ja lõbusaks, aga ka (ptüi-ptüi! üle pahema öla) niruks ja igavaks. Igaüks, kes kasvõi kaks päeva oma elust on juhtumisi koolis käinud, teab, kui suur tähtsus on kooliaja roosiliseks muutmisel või kihvakeeramisel PINKSIL. Ei, mitte pingpongil, vaid koolikeelepruugis pinksiks kutsutud pinginaabril. Aga missugune pinginaaber Sa ise oled? Triibu-Liine püüab Sind pisut aidata endas selgusele jõudmisel. Heida pilk oma hinge salasoppi ja tee ära järgmine test.

Pinginaaber - sõber, mäger või vanaema?

1. Ütleme, et pinks teatab Sulle, et hakkab nüüd istuma hoopis teise sõbra kõrval. Kas

A - hakkad nutma ja lubad sel juhul aknast alla viskuda, kuigi klass asub I korrusel;

B - püüad manada näole võimalikult ükskõikse ilme ja ütled, et nii ongi parem;

C - aevastad ja küsid pinks pikaajalise väljakannatamise eest vaevataks kümme krooni?

2. Pärast tunde peab Su pinginaaber

A - Sind koju saatma ja ukse ees kättpidi hüvasti jätma;

B - kui selgub, et te ranitsad läksid vahetusse, siis Sulle helistama;

C - märkamatuks kuhugi haihtuma.

3. Oletame, et Sulle kingitakse kaks kinopiletit uue Batmani-filmi seansile. Kas

A - pakud mõlemat piletit pinginaabrile;

B - pakud pinksile ühte piletit;

C - istud üksinda kahel kohal ja räägid filmielamusest pinginaabrile alles järgmisel päeval?

4. Oletame, et Su pinginaaber paistab olevat armunud. Kas

A - püüad teda huvitava isiku nime teada saada ja tikud koos pinksiga kohtingule;

B - vaatad ise seda salasümpaatiat veidi teravamalt pilguga;

C - ütled, et nägid pesunööril kuvamas pinks sümpaatiat erijäledat ürgaegset pesu?

5. Kui pinginaaber kutsutakse klassi ette vastama ja selgub, et ta ei tea mitte tuhkagi, kas

A - katad rinnaga kuulipilduja (õpetaja) ja ütled pinksile ette, maksu mis maksab;

B - ütled ette ainult siis, kui ise ülesannet oskad;

C - langetad vaikes leinas pea ja loodad, et Sind ei küsita?

6. Kui pinginaabri esivanemad on ropprikkad ja annavad talle iga päev kooli kaasa vähemalt paar sajakroonist, siis kas

A - räägid talle puhveteleti ees südameilt kõik ära ja näitad näpuga ihaldatud hamburgeri suunas;

B - püüad rahateemat vältida, nagu vedeleks Sul kodus pappi igas nurgas;

C - võidad trips-traps-trulli mängides lõviosa rahast endale?

7. Kui selgub, et pinginaabril on kodused mate ülesanded tegemata, siis kas

A - kirjutad talle ise vajaliku teose oma vihikust ümber;

B - laenad hädaolukorras oma vihikut;

C - lööd käega ja ühmad, et Sinuga on täpselt samad lood, kuigi ülesanne on tehtud?

8. Klassijuhataja kahtlustab, et just Sinu pinginaaber kirjutas vildikaga anatoomia klassi skeleti ribikontidele "Õps on kaalujälgija". Kas Sa

A - võtad süü enda peale ja töötad pärast surma oma luukere koolile parandada;

B - kui süü on tuvastatud, siis aitad pinksil odekolonniaga ribisid puhastada;

C - teadad, et vildikajooni ei pese maha ei odekolonni, tavaline pesupulber ega aeg?

9. Kui pinginaaber on pastaka koju unustanud, siis Sa

A - annad talle oma ainukese pastaka ja saad kõigis tundides "mitte-kaasatöötamise" pärast riielda;

B - küsid üle klassi hüüdes: "Kellel on ülearust pastakat?"

C - teed põgusa kokkuvõtte sellest, kui kasulik on kooliasjad eelmisel õhtul kotti valmis panna?

10. Kui märkad, et kooliesises pargis pommivad paar suurt poissi Su pinginaabril lõunasöögi- raha, siis kas

A - tormad kohale ja hüüad: "Pookige parem mind!"

B - kutsud kaasa mõne klassikaaslase ja püüad kurikaeltest jagu saada;

C - kõnnid filosoofilise rahuga edasi ja ütled iseendale: "Hooletus ees, õnnetus taga!"?

Kui Su vastustes

on ülekaalukal kohal **A**-d, siis püüa veidi hoogu maha võtta. Pinks võib arvata, et tahad hõivata tema armsa vanaema koha, ja Sind pelgama hakata. Kui saad kõige enam **B**-vastuseid, siis võid sama pinginaabriga enam-vähem samas laadis jätkata. Kui aga oled ülekaalukalt **C**-line vastaja, siis tuleks kasuks ühekohalises pingis istumine. Kui õpsid ei näe, siis pane lausahtlisse peegel ja vaata seda vahete-vahel: sealt näed enda jaoks maailma ainukest tarka, ilusat, vaimukat ja sõbralikku isendit!

Pöial-liiside võit

Elasid kord pöialpoisid ja pöial-liisid. Ka nendel oli oma kool nagu praegustel lastel. See kool asus seitsme mere, seitsme mäe ja seitsme maa taga paksu metsa sees. Õpetajateks olid seal haldjad, aga nende hulgas oli ka moonduvad nõidu. Haldjad mis haldjad, ainult teod reetsid neid.

Kooli juhtis Metsavana. Metsavana oli hea, kuid vahel, kui mõni nõid ta ära nõidus, võis ta olla päris õel.

Kord juhtus nii, et ühte klassi olid õpetanud paljud haldjad. Oli õpetanud ka mõni nõid.

Ühel aastal oli õpetanud neid samuti hea haldjas. Kuri nõid otsustas selle haldja ära nõiduda, et tal poleks soovi pöialpoisse ja pöial-liisid õpetada. See tal õnnestuski. Enam ei tahtnud haldjas õpetada seda klassi. Nii polnud neil enam oma head õpetajat...

Metsavana otsustas neid aidata. Ainus, mida Metsavana ei teadnud, oli see, kes on haldjas, kes nõid. Metsavana neid ju ei õpetanud. Metsavana poolt pakutu osutuski nõiaaks. Oh neid vaeseid pöialpoisse ja pöial-liisid! Jälle pidid nad ainult halba õppima!

Pöial-liisidel tuli mõtte otsida ise haldjat, kes neid õpetaks. Peeti nõu pöialpoistega. Nad uurisid, kas mõnel haldjal ei ole oma klassi. Selgus, et neid haldjaid oli kaks. Üks haldjas ei tegelnud pöialpoistega, nii ei saadud teda paluda. Teine haldjas aga oli täiesti vaba. Klassis tärkas pisike lootus. Nad palusid haldjat, palusid mitu korda. haldjas aga teatas, et kõik siin koolis otsustab Metsavana.

Metsavana juurde minek oli seotud paljude ohtude-

ga. Libekeelsed nõiad hoidsid Metsavanal silma peal. Pöial-liisid ja pöialpoisid kartsid nõidu. Nad ei osanud nõiatarkusi, mis oleksid neid kaitsnud. Ei tahtnud nad muutuda ei kärnkonnadeks, ei sisalikeks, ei kellekski muuks. Tahtsid olla ikka pöial-liisid ja pöialpoisid.

Lõpuks leidis kolm julget pöial-liisit. Südamed rinnus värisid, kui nad metsavana ette ilmusid. Oh õudust, Metsavana kõrval oli ka nõid!

Kuidas rääkida Metsavanale oma kahtlustest? Üks pöial-liisidest paotas suu, rääkis oma murest. Küll püüdis nõid Metsavana eksiteele viia, aga pöial-liisikese keel ei vääratanud. Ta jäi väga rahulikuks. Kuulekalt vastas ta Metsavana küsimustele. Vastused oleksid nagu tuulega tulnud – nõnda kerge tunne oli.

Rõõmsaks muutus pöial-liiside meel peale Metsavana vastust: "Kaalun teie palvet!"

"Meid võeti kuulda!" olid pöial-liisid õnnelikud. "Me ei muutunudki kärnkonnadeks!"

Ühel päeval, kui tundi andis haldjas, keda pöialpoisid ja pöial-liisid oma õpetajaks soovisid, siseneski Metsavana.

"See on teie uus oma õpetaja!" ütles ta. Samas lisas: "Ta on teiega kevadeni. Selleks, et ta kauem teiega oleks, peate olema väga head õpilased."

Pöialpoiste ja pöial-liiside rõõm oli piiritu. Ja kui nad veel surnud ei ole, õpivad nad ikka oma haldjaga seitsme maa ja mere taga rõõmsalt edasi.

Heleri Narusk

Tartu Tamme Gümnaasiumist

Kui mu õpetaja oli robot

Eesti Vabariigis õnnestus tiigrihüpe üle ootuste hästi. Kõik koolid said endale arvutiklasse vastavalt soovile. Veelgi enam, õpetajad said kaua oodatud puhkusele. Puhkama õpilastest, kes ei taha õppida, kellele peab teadmisi lausa jõuga peale suruma. Õpetajatel algas kuldne ajastu, tõi küll, ilma sissetulekuta. Aga vaimne tasakaal on ka omaette väärtus.

Niisiis oli 1997./1998. õppeaasta 1. september. Õpilased olid kogunenud traditsioonilisele aktusele. Direktor teatas õpilastele, et sellest õppeaastast on koolis õpetajateks robotid, keda direktor koordineerib. Direktori sõnavõtule järgnesid ovatsioonid.

Iga klass sai endale roboti, kes õpetas põhiaineid. Peale selle olid koolis muusika-, arvutiõpetuse, kunstija kehalise kasvatuse robotid. Robot oli palju andekam ja kompetentsem kui õpetaja. Kirjanduse tunnis fikseeris ta kohe lugemise ilmekuse astme, samuti lugemiskiiruse ja soravuse. Õpilased said kohe oma tulemusi võrrelda kaasõpilastega. Kirjandusteose analüüsil esitas robot peast tsitaate, mida oli mõnus kuulata.

Teiste ainete tundides saime vead kohe teada. Robot parandas tööd kohe ära. Kunagi ei tekkinud olukorda, et robot tuli klassi ja eelmise päeva tööd olid parandamata.

Töö oli efektiivne. Robot jõudis peaaegu kõigile iga

tund hindeid panna. Kõik saadud hinded sisestas ta arvutisse, kust igaüks võis alati oma hinded välja printida.

Heameelt tundsimme ka selle üle, et robot ei esitanud meile monolooge teemadel "õppimise vajalikkusest" või "põhjuseeta puudumine". Tundsimme enast väga hästi. Võisime õppida, kuidas tahtsime, ja koolis käia, kuidas juhtus. Robot fikseeris ainult olukorda ja andis teadmisi neile, kes klassis viibisid.

Ühel päeval märkasin, et midagi on puudu. Ei saanud algul kohe arugi. Selgus tuli aegamööda. Taipasin, et tunnen puudust õpetaja soojust pilgust ja sõbralikust puudutusest. Enda imestuseks mõistsin, et soovin kuulda ka klassijuhataja hurjutamisi. Sain aru, et moraalilugemise taga on õpetaja hoolitsus, hoolimine meist kui lähedastest.

Las õpetaja tuleb pealegi tundi parandamata töödega, las ta olla mõnes tunnis närviline ja kärsitu. See on mõeldav nähtus. Tähtis on inimlik suhtlemistasand.

Ma ei taha endale kunagi õpetajaks robotit. Õpetajal peaks olema avar hing, sest selline õpetaja õpetab teadmiste kõrval mõnikord palju olulisemaid eluks vajalikke teadmisi.

Kadri Talts
Tartu Forseliuse
Gümnaasiumist

Katrin Juursoo
Tartu Kommertsgümnaasium

Oi, kui ilus!

Jah, nii tasuks hüüda, kui kooli minnes leiad, et kõik su klassikaaslased ja õpetajad on suve jooksul enese väljanägemisega midagi vapustavat teinud. Ütleme, et su klassijuhataja kaunis kael on veninud poolemeetriseks ja näeb välja peaaegu niisama efektne kui su pinginaabri kõrvad, mille lestadega on tunni ajal mõnus mängida. Kogu kooliperet vaimustab direktori alahuul, millele mahub vabalt ära magustoidukausike või pisem supitaldrik... Kogu koolimaja võtmed suhu panna oleks tema jaoks käkitegu! Õppealajuhataja tipib aga beebikingades läbi klasside...

Ära itsita midagi!

Niisugust pikka kaela ihaldab endale iga Burma naine – ja mehele minnes ta oma unistuse ka teostab: nimelt pannakse talle iga abieluasta algul kaela uus rõngas, mis venitab kaela üha kaunimaks. Kuidas nendega magada saab, on burmalannade saladus.

Kõrvanibude venitamiseks vajatakse aga poolekiloseid kuld-kõrvarõngaid, mida samuti kunagi kõrvast ei võeta.

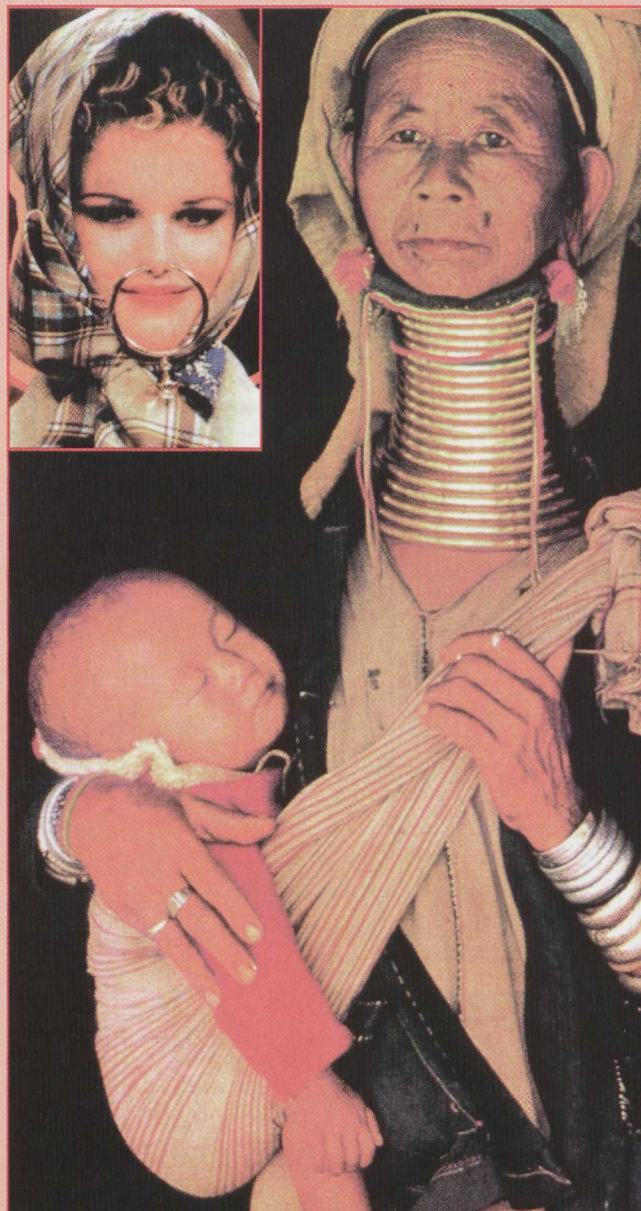
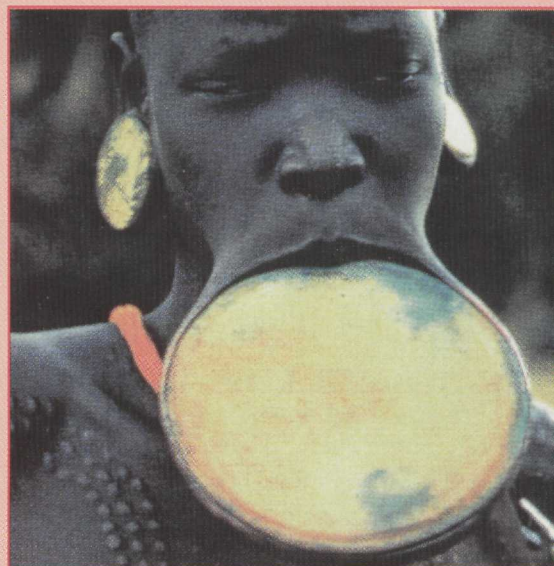
Mida suuremaks venitatud alahuul, seda ilusam on mees Kesk-Aafrika hõimude meelest.

Lõuna-Aafrikas peetakse kauniks neid daame, kellel on silmatorkavalt suur tagumik. Lihavusel oli suur tähendus eriti siis, kui põua-aeg tõi kaasa nälja – rasvapadja näol oli siis suurepulisel mõnda aega salavarusid...

Hiinlannade ideaaliks on aga nn. "liiliajalad" – väikestesse jalanõudesse kängitsetud jalapõidasid ei lasta aastate kaupa kasvada, sest pisikeste jalgadega tipitud sammud tunduvad seal kandis kõige elegantsematena...

Meil Eestis peeti vanasti ilusateks jämedaid jalgu – kui mõnel noorikul olid õnnetusekombel peenikesed sääred, püüdis ta neid soliidsemaks muuta mitme villase sukapaari abil. Küllap oli sellelgi praktiline tähendus: tugeva kehaehitusega naine jaksas rohkem rasket tööd teha!

Praegusel ajal hakkavad kogu maailma iluideaalid üha enam üksteisele sarnanema. Aeg-ajalt tekib siiski ülemaailmseid moekarjeid, mis meenutavad Aafrika või Aasia maade kunagisi ilupüüdlusi: nina-, kulmu- ja huulerõngad, kehamaalingud ja tätoveeringud. Viimastest tasuks siiski hoiduda, sest nendest lahsti saamine nõuab kalleid ja vaevarikkaid operatsioone. Iseasi on pulgakommitätoveeringud, mida saab kergesti uuendada. Magusa suuga...

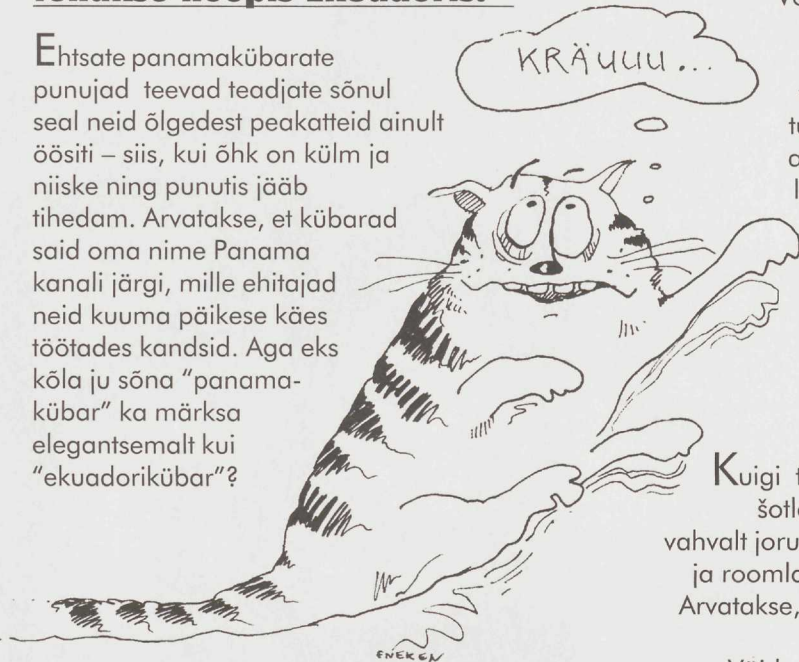

O-hoo-hoo!

Panamakübaraid tehakse hoopis Ekuadoris!

Ehtsate panamakübarate punujad teevad teadajate sõnul seal neid õlgedest peakatteid ainult öösiti – siis, kui õhk on külm ja niiske ning punutis jääb tihedam. Arvatakse, et kübarad said oma nime Panama kanali järgi, mille ehitajad neid kuuma päikese käes töötades kandsid. Aga eks kõla ju sõna “panama-kübar” ka märksa elegantsemalt kui “ekuadorikübar”?

Ketsup on maailmarändur!

Ketsupit peetakse läbi ja lõhki ameeriklaseks. Tegelikult töid selle “ke tsiapi” nimelise kastme retsepti Ameerikasse oma kodumaalt välja rännanud hiinlased. Mõnusalt vürtsikas punane soust hakkas ameeriklastele meeldima ning sai populaarseks tänu 25-aastasele Henry John Heinzile, kes hakkas kastet massiliselt tootma ja reklaamima ameeriklastele suupärase “ketchupi” nime all. Ei tea, kuidas hakataks sealkandis nimetama näiteks mulgi kapsaid, kui keegi tahaks neist uut poppi maailmatoitu teha?

HARILIK NALJAHAMMASTEGA MADU

Pildid joonistas Eneken Maripuu

Araabia numbrid ei olegi araabia numbrid!

I, II ja III on teadagi rooma numbrid, sest neid kasutasid vanad roomlased – meie pruugime neid arutamiseks haruharva, järgarvudeks sobivad nad ju märksa paremini. 1,2,3 ja teisi nende suguvendi nimetatakse küll araabia numbriteks, kuid tegelikult on nad pärit Indiast. Araablased viisid sellise numbrite kasutamise süsteemi Põhja-Aafrika ja Hispaania kaudu kogu Euroopasse. Araablaste poolt Indiast “näpatud” süsteem on ühtaegu lihtne ja geniaalne: selle kaudu määrab iga numbri “kaalu” ära tema asukoht: näiteks 222 koosneb kahest sajalisest, kahest kümnelisest ja kahest ühelisest. Võib arvata, et Indias leiutatud numbrisüsteemita oleksid jäänud tegemata nii füüsikute kui keemikute avastused, arvutite ja kosmoselae-vade ehitamisest rääkimata! Ka matemaatika-tundides kuluks hulgem aega, kui näiteks selle asemel, et 117 korrutada 28-ga, peaksid koolilapsed tegema tehte rooma numbritega – need oleksid siis CXVII ja XXVIII. Aitäh araablastest näpumeestele!

Torupilli ei leiutanudki šotlased!

Kuigi torupill näib olevat ruudulisi seelikuid kandvate šotlaste lemmikpill, väidavad ajaloolased, et seda vahvalt joru ajavat instrumenti kasutasid vanad kreeklased ja roomlased, pärslased ja hiinlased juba enne šotlasi. Arvatakse, et torupilli viisid Caesari väesalgad kõigepealt Inglismaale, sealt aga levis see Šotimaalegi. Väide, et torupilli leiutas šotlane, kes astus kogemata oma kassi sabale, kõlbab anekdoodiks ju ikka!

Mürgimaod on vähemuses!

Kuigi pahatahtliku inimese kohta tavatseme öelda, et ta on “mürgine nagu madu”, pole sugugi kõik maod mürgised. Maailmas on umbes 2500 maoliiki, ja neist ainult neljasajal on suus mürgihambad. Euroopas elab vaid 9 mürgihammastega maoliiki. Sellegi poolest ei tahaks neist ühegi tülli minna...

Salmikuvalme - palmikuvalme

Kuussaare tüdruku
Krõõt Tarkmeele salmikust.

See roos on sulle,
ole sõber mulle!

Süda on lukus
ja taba on ees.
Kas leidub veel poissi,
kes lahti ta teeks?

Üks, kaks, tuhk ja tolm!
Sul on tunnistusel kolm!

Kas mäletad veel aegu,
kui kukkusime kaevu?

Kui linnapreili lehma näeb,
ta imestusest lolliks läeb.
Ta hakkab öösel sonima
ja mööda seinu ronima.

Kui sa oled piripill,
nopi mütsile üks lill.
Kanna seda veidi peas,
ja sa oled jälle hea!

Järvel õõtsub paadike,
paadis istub taadike.
Sina valge kleidiga
lööd tantsu eesti poisiga.

Kui müristab ja välku lööb,
siis vanapagan silku sööb.

Mängi, vaata, võida!
Sea seljas sõida!

Täna oled sa veel noor –
homme juba vanamoor!

Valgeid tulpe rinnas ei kanta,
igale poisile musi ei anta!

Täna oled üksi sa –
homme käid koos sõbraga!

Ära mine närvi,
sest poes on valget värvi!

Ja siin on
Kristiina Makuti
salmikuvärsid!

Vähe tähti taevas
on udurikkal ööl.
Vähe õigeid sõpru
on leida eluteel.

Kui õhku tõuseb lind,
siis meenuta mind!

Triibu-Liine, väike plika,
koolis on sul viied ikka.
Kuigi mõni neli ka –
sellest ei tee välja sa!

Sõprus on kui klaas –
kerge purustada,
raske parandada!

Ela ilmas õnnega,
prae putru panniga!
Ära põhja kõrveta,
ära mind ka unusta!

Ära pea mu vastu viha,
muidu teen sust hakkliha!

Andres Ainson
aga saatis sellised salmid:

Porgand Jupp,
porgand Jupp,
kus on sinu ilus supp?
"Supp on mul,
supp on mul
suures kausis,
taldrikul."

Pampa-pampa,
tuleb Peep,
seljas on tal
vihmakeep.

**Ei tea,
kas ilma peal
hulgub veel mõni
trükimusta valamata
salmikusalm?
Triibu-Liinel igatahes
on auhinna kleepse
veel varuks...**

Tere, "Hea Laps!"
Minu nimi on
Pille-Riin Vatter,
ma elan Tallinnas ja olen
12 aastane. Mulle meeldib
"Hea Laps" väga ja seepärast
saadan teile salme
oma salmikust.

Vaikselt voolab ojavesi,
ei ta iial ära väsi.

Nõnda, lapsur, sinagi
jõuad elus edasi!

Roos närtsib, marmor puruneb,
kuid mälestus ei unune.

Sõber, anna mulle käsi,
kahekesi me ei väsi!

Ela terve eluaja
nii kuis vaja, nii kuis vaja!
Õnne Sulle eluteel,
oled maal või oled veel!

Ela hästi, maga püsti,
pane jalad prügikasti!

Elagu dollareis
helisev kuld,
elagu noorus,
täis särtsu ja tuld!

Ikka meeles seisku Sul:
sõprus pole seebimull!

Taluperes elades ei mõtlegi kärp üüri maksta, vaid käib hoopiski munavargil.

↓ *Kärbi lemmiksport on kahtlemata kiirjooks. Kuid ta saab hakkama ka ujumisega, ja kui vaja, siis tegeleb kaugus- ja kõrgushüppega. Loodusteadlased väidavad, et kärbi kõrgushüpperekord on 50 cm.*

KÄRP

on kärke

U sud või ei – need on kärpide sabaotsad! Kärbinahksed (ehk hermeliin) mantlid on tehtud meie kõige pisemate kiskjate kehakatetest. Kärbi pikkus ninast sabaotsani on umbes 40 sentimeetrit.

Need kärke loomad mahuvad tänu oma väikesele kasvule inimesele märkamatuks elama nii heinaküünidesse kui kiviaedadesse, kuigi nende päriskodu on metsas.

Kärp on äravahetamiseni sarnane oma sugulase nirkiga – ainult et kui nirk paneb talvel selga lumivalge kasuka, siis jätab kärp kokkuhoiu mõttes sabaotsa siiski mustaks. Sellest siis need mustad tripsud hermeliinmantlil!

Näo poolest on mõlemad – nii kärp kui nirk – kangesti armsad loomakesed. Aga

Muinasjuturaamatute piltidel kannavad kuningad uhkeid mantleid, mis on vooderdatud või ääristatud peente valgete karusnahkadega. Küllap oled märganud, et seda luksusvoodrit ehivad pisikesed mustad laigud. Mis need on?

hiirepüüdja

loomu poolest on nad kanged murdjad: nad saavad jagu endast hulga suurematest lindudest ja jänestestki, mis siis veel kõnelda hiirtest või rottidest! Arvatakse, et enne kasse peeti majades hiirekuningateks kärpe ja nirke. Nemad pole hiiremurdmises väljas ainult tühja kõhuga – kui ikka näriiline ette juhtub, siis lüüakse sellele kohe nõelteravad hambad kõrri.

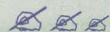
Suvel kannavad kärbid pruune mantleid, ainult kõhualune ja käppade sisepooled jäävadki valgeks. Pulmad peetakse maha varakevadel, ja seejärel hakkab kärbimamma kangelaslikult üksipäini oma beebisid kasvatama – neid on tal kolmest kuni seitsme-kaheksani.

Kärp ise pole püüdjate jaoks kerge saak – ta on väga väle ja painduv. Ainult siis, kui talv juhtub lumevaene olema, on tal enda varjamisega tegu – valge kasukas torkab maastikul silma. Suvel aga võib ta rahumeeli tegutseda mõnes talus, ilma et pererahval ta olemasolu aimu oleks. Üüri ta ei maksa – otse vastupidi, katsub kanapesa leides ise matti võtta!

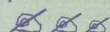
Kui ma oleksin hea nõid

Kui ma oleksin hea nõid, siis nõiuksin maailmas heaks kõik halva. Esmalt nõiuksin ma ilusaks kõik inetu. Teiseks nõiuksin pahad inimesed headeks. Kolmandaks nõiuksin need inimesed virgaks ja lahkeks. Neljandaks ma nõiuksin, et kodutud loomad ja inimesed leiaksid omale kodud. Viierendaks nõiuksin, et keegi ei viskaks prahti maha ja ei murraks õisi. Seitsmendaks nõiuksin, et keegi ei jääks haigeks. Kaheksandaks nõiuksin kitsid lahketeks. Ühendaks ma nõiuksin haiged terveks. Kümnendaks nõiuksin ebaviisakad inimesed viisakateks.

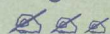
Ma loodan, et headus saab siin maa peal võitu, ja et ta ikka püsib veel kaua.

Ma pole paha nõid
ja sina ka hea olla võid.

Sa aita nõrku ja abitud
ning ära aita halbu ja häbituid!

Sa ole ikka hea,
sest mina tean,
et nii just olema peab!

Nele Babitševa
Tartu Emajõe Koolist

Tõde elust enesest

On ilmas inimesi
paarkümmend miljardit,
neil kõigil omad tujud
ja soovid, unelmad ning iseloom.

Kõik miskit tahavad,
kuid vähesed vaid annavad.

On inimesel siiski vedamist,
kui tunneb üht neist vähestest.

See olla võid ju sina ise
või siis tuttav, sõber, lähedane.

End teistest paremaks me peame,
kuid ego siiski sama suur.

Pind teise silmas ikka ette jääb,
kuid palgist läbi vaatame.

Siin ilmas elu raske on,
ja ebaõiglane ning julm.

Miks ka mitte –
ei pea ju lillepeol me elama.
Kuid olles ise veidi mõistvam,
me säästame nii end kui teisi.

Merja Kerov
Tartu Veeriku Koolist

Osused

Mõni keeli vuristab,
nii et imestada annab.
Mõni sündimisest peale
keelteoskust kaasas kannab.
Mõni paberile kritseldab
kriipsujukusid,
ütleb: "Küllap keelteoskused
neile taevast kukkusid."

Kadri Kriivasson
Tartu Descartes'i Lütseumist

Roland Laos
Karksi-Nuiast

Igal ajastul on omad hirmu- ja õudusjutud.
Siis, kui kino ja televisiooni veel polnud,
ajasid nende lugude tegelased ära sama asja,
millega praegu tegelevad ämblikmehed, motohiired
ja teised seda sorti tegelased –
tekitasid põnevust ja hirmujudinaid.
Siinset vanaaegset lugu ei maksa muidugi
puhta kullana võtta – seda enam, et kes teab,
kas see vere kiviga sõrmuski polnud äkki
hoopis kassikuldne...

VEREKIVIVIGA SÕRMUS

Karm käsi tabas tapja

Pildid joonistas Hans Kannike

Katustelt tükke ja puudelt oksid rebides piitsutas tugev tuul väikest inglise külakest Willishami. Hiigelsuur vana tamm värises järjekordse tormi-rünna-ku ootusel, ja kukkus siis tugevasti iilist haaratuna ümber, juured taeva poole.

Külaelanikud, kes kiirustasid vaatama, ega keegi viga ole saanud, tardusid jändrikke juuri vaadates ouduses – selle küljes ripusid inimjäänused!

Politseikonstaabel Klugile tehti ülesandeks võtta laip oma kummalisest hauast välja. Laiba ühel purustatud käel oli sõrmus sõrmes. Karmiilmeline konstaabel viis käe Ellen Greyle, kelle õde oli 18 aastat tagasi – 1873. aastal – salapäraselt kadunud. Ellen karjatas ja surus tontliku reliikvia oma

rinnale.

“See on Mary oma,” nuuksus Ellen, “verekiviga sõrmuse sai ta minult pulmakingiks. Mary sünnipäev oli märtsis ja see oli tema õnnekivi.”

Klug mõistis naist. Kuigi lugu oli juhtunud enne tema tööle asumist, oli see ümbruskonnas nii levinud, et sellest loodud juba populaarne ballaadki.

Oma 18. sünnipäeval abiellus Mary Grey Basil Osborne’iga. Ta kirjutas andestust paludes kirja John Bodneysile, oma lapsepõlvearmastusele.

Tund enne seda, kui Mary pidi oma peigmehega mesinädalatele sõitma, ütles ta õele, et sooviks jääda hetkeks üksi teise korruse tuppa, mida nad õega olid jaganud. Kui Osborne töllaga saabus, polnud Mary ikka veel alla

tulnud. Kohkudes tungiti lukustatud magamistuppa, kuid pruudist polnud seal jälgegi.

Üks aken avanes rõdule, kust vaid mõned astmed viisid aeda. Kuid ka aed oli tühi.

Hüljatud peigmees suri kuu hiljem – külarahva arvates murtud südame tõttu.

Nüüd, 18 aastat hiljem, sai küla teada, mis Maryga oli juhtunud – skeletil oli kael murtud. Ellen keeldus oma mõrvatud õe käest loobumast. Ta väitis, et see oli talle toodud mingi eesmärgiga. Sellele eesmärgile tuli jõuda.

Surres jättis Ellen maha veidrate soovidega testamendi. Ta pärandas kogu oma vara majapidajanna Maggie Williamsile, koos kohustusega eksponeerida kätt avalikus kohas, “kus see võib ühel päeval mõrvariga vastamisi sat-

tuda”.

Maggie avas baari, millest sai peagi Willishami parim, ja pani käe baariseinal aukohale. Klaasi all, musta sameti taustal pälvis sõrmustatud käeskelett kõigi küllastajate tähelepanu.

Väljapanekust tekkinud šoki möödudes sai Mary mõrv peamiseks kõneteemaks baaris. 1895. aasta märtsikuu õhtul istus seal külameeste juttu pealt kuulates üks võõras mees.

“Täna paistab olevat samasugune õhtu nagu siis, kui tuul rebis vana tamme juurtega välja.”

Võõras, mõtliku, ajahambast puretud näoga mees, tõstis pilgu klaasilt. “Ma ei saa aru. Mis tamme-
mest te räägite?” küsis ta.

“Vaata seda kasti seinal ja me räägime sulle ühe loo,” ütles baari-pidaja.

Hetk hiljem hakkas võõras karjuma. Ta vajus vastu seina, sõrmedest voolamas veri. Üks vanem baariküllastaja tundis mehes ära Mary kunagise armastuse John Bodneysi.

Kui konstaabel Klug kohale jõudis, tunnistas mees end mõrvas süüdi. Armukadedusehoos oli ta leidnud Mary üksinda oma toas. Hoolimata karjetest, vedasta neiu majast minema.

Bodneys tunnistas, et tal polnud kavatsust Maryt tappa. Kuid suure tamme juurde jõudes rabelles neiu nii ägedalt, et mees kogemata ta kaela murdis.

Ta kaevas neiu le tamme alla haura ja üritas Willishami igaveseks unustada. Aga kuriteo sooritamise järel ei leidnud ta kuskil hetkekski rahu ja tundis vastupandamatut tagasitõmmet kü-

lasse...

Ta suri kohtumõistmist oodates kohalikus vanglas “tundmatusse haigusse”. Autoriteedid lükkasid ümber vananaiste jutu, nagu hakkaksid mõrvaril kuriteoga silmitsi jäädes käed veritsema. Kuid külaelanikud teadsid, mida nad näinud olid...

Nad matsid Mary Grey käe koos ülejäänud skeletiga ja põletasid siis pidulikult John Bodneysi verega määritud särgi.

Leidis ja tõlkis
Ines Mägi

Kirjalaps

Tiina Sinisoo joonistus

Laps ja õps

Kus õps ja laud,
seal laps ja õud.
Kui õps lahkab,
siis laps ohkab.

Kui õps laiendab,
siis laps õiendab:
"Läheks õps Laitse,
läheks laps õitse."

Küll laps õhutaks,
et õps lahutaks.
Mida laps õpib,
seda õps lapib.

A.Itskok,
hea vanaisa

Õpetajate ülistuslaul

(Hetkel noodi ja viisita)

Siis, kui oli õpside päev,
kunsta tunnis me tegime plakateid.
Ühe plakati teksti siin näed,
õpid tundma me õpsikaraktereid.

Meie eesti keele õpetaja Kirt
on mitmuse osastava teine pööre.
Sellest natukene väänates saab kirp,
ja ta hüppab verd imema öösse.
Tunni ajal ta natuke piinab meid,
tekib tunne, et oled vangilaagris.
Küsitlema hakkab mööda käänuga teid,
nii kui natukene lauda kraabid...

Mata õpsil on teine nimi Suss.
Tunni ajal käsib olla meil kuss.
Nii kui pinginaabrile tasakesi piiksatad,
"Kes see teeb seal jahva-jahva?" hüüab ta.

Inka tunnis katsu eesti keeles rääkida –
kohe ekstra kodutöö siis saad.
Selle eest hoolt kannab õpetaja Raag,
ja proovi talle vastu rääkida!

Meie koolis on õpsid palju.
Läheb hästi, siis kuuled rea nalju.
Aga paber on varsti täis.
Liiga pikk see vist mõnele nais?

Rita Rõõmus Võrust

Tere, "Hea Lapse" toimetus!

Mul on kaks toredat õpetajat: Anneli Siitas ja Vivian Kruusmaa. Õpetaja Anneli on meie klassijuhataja. Ta on tore selle poolest, et õpetab hästi ja oskab kõiki probleeme lahendada. Ta pole kunagi kuri, vaid alati hea ja lahke. Tal on pruunid juuksed ja sinised silmad. Õpetaja Vivian annab meile inglise keelt. Ta meeldib mulle seepärast, et ei riidle väga palju ja kui mõni laps mingist asjast aru ei saa, siis õpetab ta seda niikaua, kui asi on selge. Tal on mustad lokkis juuksed ja pruunid silmad. Ta on tore õpetaja.

Tiina Sinisoo
Rakvere Gümnaasiumist

Väga hea õps.

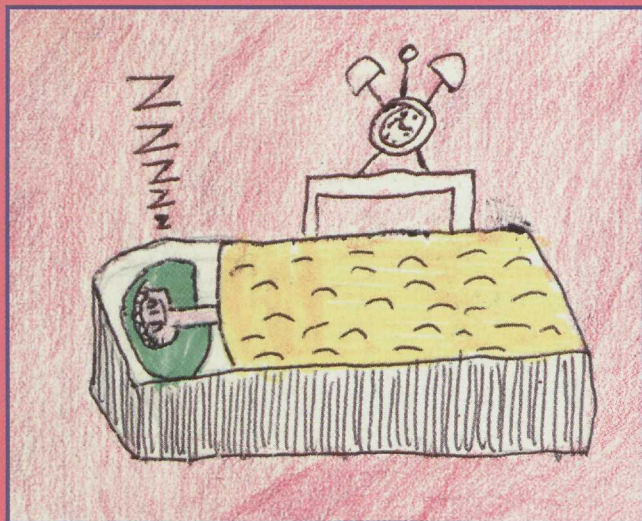
Esimeses neljas klassis oli minu õpetajaks Marika Vares. Ta oli väga hea õpetaja, sest kasutas tundides igasuguseid huvitavaid nippe, mis äratasid huvi õppimise vastu isegi suurimates laiskvorstides. Esimeses klassis õpetas ta meile iga päev selgeks ühe tähe ja jutustas lõbusa loo selle tähe tekkimisest. Loodusõpetuses korraldas ta pidevalt viktoriine.

Ta lohutas alati, kui keegi kurb oli, aitas ja seletas, kui millestki aru ei saadud. Mäletan, et kui ma esimeses klassis ei osanud L-i kirjutada ja nutma hakkasin, siis viis ta mu klassist välja, võttis sülle ja rahustas maha.

Hulk aega ei pannud ta hindeid, vaid nägusid 😊, 😐 ja ☹️. Paljud kippusid neid hinnetega seostama, aga õpetaja Marika ütles, et need on tema näod hindede panemisel, aga ka hindesajate näod hinnete nägemisel. Esimeste kahtede asemel pani ta kurvad näod, kuid lubas nende asemel kujutleda kahtesid.

Meie klass oli tüdrukute klass. Enam see nii pole. Neljast väiksest klassist tehti kolm suurt. Ja nii häid õpse pole mulle ka enam juhtunud.

Martiina Viil Tartust

Mustad sukad

Üks hea ema ostis oma lapsele mustad sukad. Öhtul oli pidu ning tüdruk, kelle nimi oli Kerli, pani uued sukad jalga. Peol ütles ta emale: "Ema, mul jalad valutavad!" Ema käskis tal peo lõpuni vastu pidada. Kerli istus toolile ja vaatas teiste tantsimist.

Kui Kerli emaga koju jõudis, võttis ta sukad jalast ning jalgadest olid järele jäänud... kondid!!!

Ema kohkus väga ja kutsus ruttu arsti. Arst tuli kähku ja seletas: "Need on vampiirisorti sukad, mis söövad inimesi!" Ema ja Kerli karjatasid kohkunult: "Mis nüüd teha?!" Arst hüüdis: "Seda ma ei tea, aga mina olen vampiir Count Horror ja söön teid ära!" Ja neelaski teised alla – ampsti!

Katrin Laidla Tartust

Ära vaata korgi alla!

Üks isa saatis oma väikese poja poodi Fantat ostma. Poeg tõi kaks pudelit – üks oli kollane, teine punane. Isa vangutas pead: "Pea meeles, poeg, et kollase korgi alla võid vaadata kui palju tahad, kuid punase pudeli korgi alla ei tohi sa mingil juhul vaadata!"

Isa läks pikutama. Poeg jõi kollase pudeli tühjaks ja vaatas selle korgi alla. Seal polnud midagi. Poiss aga tahtis koos viie sõbraga Euroopasse sõita, seepärast avas ta isa keelust hoolimata ka punase pudeli. Kostis hirmsaid hääli ja pikk punane käsi sirutus poisi poole. Poiss kahetses küll, et ta isa sõna ei kuulanud, aga oli juba hilja: käsi võttis tal turjast kinni ja tõmbas pudelisse. Kui isa üles ärkas, oli punasel pudelil jälle kork peal, aga poega polnud kusagil. Pudel ise oli aga veelgi punasemaks muutunud.

Peep Uudel Harjumaalt

Kollid ja tondid tiigis

Elas kord üks väike tüdruk, kelle nimi oli Liis. Ta oli viie aastane. Liis ei tahtnud öhtuti magama jääda. Isa luges talle küll muinasjuttu, kuid Liis ei uinunud ikka. Isa mõtles: "Kui räägiksin talle hirmujuttu, äkki ta siis jääb magama?"

Saabus öhtu. Liis ei tahtnud jällegi magama jääda. Siis hakkas isa talle hirmujuttu rääkima: "Elasid kord kollid ja tondid, kes elutsesid tiigis... Liis, kui sa nüüd kohe magama ei jää, siis tulevad need tondid ja kollid siia. Nad viivad su tiigipõhja ja panevad nahka." Liisil läksid algul silmad suureks, aga varsti jäi ta magama. Isa naeris ja pani ukse kinni.

Kristiina Roomets
Harjumaalt

Armas lugeja,
kui loetud õudusjutud
sind veel surmani vapustanud pole,
siis ootame ka Sinu oma! Võid selle
üles kirjutada ka rahva- (isa, ema,
tädi või onu) suust!

				PAKS PAPER; VAIMU- LIK PÕHJA- AASIA				
								PROUA 24 TUNDI TAGASI MÄNGU- KAART
					KASULIK JOOK OSKAR INGLISE TIITEL			
						AHNE PEALINN EUROO- PAS KALLE & INGRID		
				ILMAR TERAD JÕULINE KOM- PANII				
				LEO & DAGMAR KALA MESI- KAPAD			KÖHN, ÖHUKE PALJU AEGA EDGAR	
				AVAR AINO & TIIT PIRAAT GRAND PRIX				
					KODU- LOOM PLA- NEET			AUTO- JUHT INGL. K. MASEN- DUS
				TEHTI LAHTI ERIKA OMANDA RAHA EEST			AUTO PEDAAL MÖRSJA MEID INGL. K.	
				NOOT PAJU- PUNGAD LAMMAS				AUTO OSA AASTA KEHA- OSA
LINNUD RIIK AAFRI- KAS TIHU- MEETER							DET- SEMBER PEEP & DORIS 2xTÄHT	
				3xTÄHT VALU- HÜÜD APRILL			PROOVIN LÖHNA PAI; MÖNUS AAR	
								100 KAEVAN MAA SISSE

Ristsõna koostas Ilmar Trull

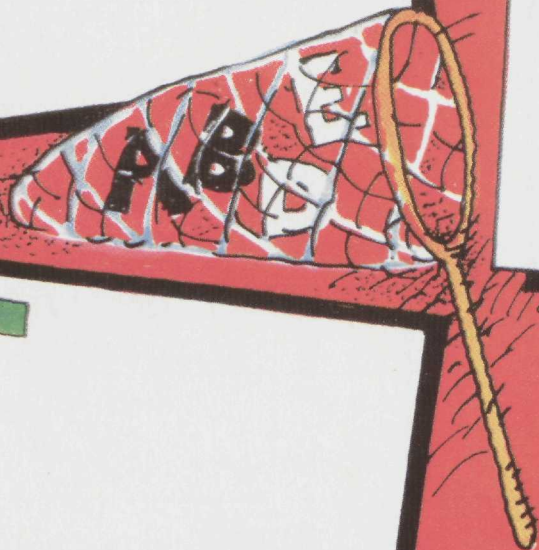
Parimatele lahendajatele auhinnaks helikassett!

TUNNI-

TRENNI-
TÖÖ-,

E

K

T

PÄEVA-,
MUIDU

PLAAN

N

R

L

Tegi Rein Lauks

R. LAUKS 9

Meie nukuspets TIIA TOOMET

Nüüd kutsub
Tiia Toomet
kõiki külla
Tartu Mängu-
asjamuuseumi!

**Nukke hakkas
Tiia koguma varem
kui karusid.
Pildil on Tiia koos vennaga.**

☼ Sinu lemmikraamat lapsepõlves?

Lemmikud vahetusid tohutu kiirusega, olenevalt sellest, kui vana ma olin ja mida parajasti lugesin. Meelde on jäänud muinasjutud. Minu lapsepõlves ilmusid paksud muinasjutukogumikud "Kuldvokk", "Tuulesõlmed", "Võlupeegel" ja mitmed teised. Lugemishimulisele olid need tõeline varandus! Juba juttude pealkirjad olid ahvatlevad: kuidas Jaromil oma õnne leidis", "Mõttevesi ja tõelind"... Raamatutes olid ka pildid, mustvalged, mitte niisugused klantslikult värvilised nagu praegu. Mõnikord mõjusid pildid rohkemgi kui lugu ise. Võisin lapsena lõputult uurida Reindorfi illustratsioone Kreutzwaldi "Eesti rahva ennemuistsetele juttudele" ja Puškini "Muinasjuttudele", samuti Wiiralti illustreeritud Jaigi "Võrumaa jutte". Neid jutte vaadates tuli pikapeale imelik tunne, justnagu kõditaks keegi hanesulega lõua alt. Oli põnev ja natuke õudne ka. Üldse jäi lapsena loetud muinasjuttudest hingesoppi kripeldama min-

gi teistsuguse maailma igatsus. Ega see pole mul praeguseni päriselt üle läinud.

☼ Sinu lemmiktoit?

Hommikusöögiks parajasti krõbedad praekartulid, kõrvale võileib, millele natuke soola peale riputatud, ja kruusitais piimaga viljakohvi. Lõunaks või õhtuks hapukapsasupp sealihaga ja supi sees keedetud kartulitega. Magustoiduks koore-rosina tuutujäätis.

☼ Lemmikvärv?

Mulle meeldib värviline maailm. Kuigi naudin pastelseid kooskõlasid, panen ise tavaliselt kokku erksaid värve. Eriline suhe on mul elu läbi olnud sinisega. Viimasel ajal ammutan elujõudu punasest.

☼ Lemmiktund koolis?

Siis, kui õppisime vana-aega ja keskaega, oli selleks ajalugu. Kui õppisime Lermontovi ja Puškinit, siis vene keel. Kui Shakespeare'i, siis kirjandus. Hiljem veel inglise keel, kunstiajalugu. Aga ka paljud teemad bioloogiast, keemiast, astronoomiast olid huvitavad, ärgitasid mõtlemata.

☼ Kõige ebameeldivam tund?

Füüsika ülesanded ajasid mind igavusega hulluks. Mingid objektid liikusid mingi kiirusega ja mingid jõud mõjusid neile. Mitte et ma poleks neid lahendada osanud, aga ma ei saanud aru, miks pidi terve klass samu tüütuid arvutusi tegema ja saama lõpptulemuseks sama vastuse. Oleks aidanud, kui iga kord oleks üks meist ülesande lahendanud ja tulemuse teistelegi öelnud.

☼ Kas Sul oli lapsepõlves lemmikangelasi ja eeskujusid? Praegu?

Lapsena vaheldusid lemmikkangelased koos loetud raamatute ja nähtud filmidega. Mõnda aega oli mu imetusobjektiks "Kon-Tikil" üle Vaikse ookeani purjetanud Thor Heyerdahl. Raamatutegelastest on kõige tõsisem eluõpetaja olnud vist Kristiina Lauritsatütar Sigrid Undseti samanimelisest romaanist. Aga seda raamatut lugesin juba murdeea piirimail, nii et Kristiina juhatas mind õieti lapseast välja. Praegu mul ühte suurt eeskuju pole. Küll on mitmeid inimesi, keda väga hindan ja kelle tegemistest jõudumööda püüan õppida. Enamasti on need esimesel pilgul üsna tavalised inimesed, keda ei kohta seltskonnakroonikates ega pildiajakirjade esikaantel.

☼ Kas Sa koolis kahte oled saanud?

Olin lapsena korralik tüdruk ja hea õpilane ja algklassides kahte ei saanudki. Hiljem hakkas see asi mulle natuke muret tegema. Mulle tundus, et kui ma olen liiga hea laps, jääb

Moenukud ei tunnistanud riigipiire

mul elus palju põnevad kogemata. Katsusin siis meelega olla natuke "halvem laps", aga lihtne see ei olnud, süda valutab iga kord, kui midagi keelatud tegin. Kahe sain siiski kätte, see juhtus ajaloo tunnis. Tee- ma oli vist töölisliikumine Venemaal või midagi sarnast, igatahes polnud ma raamatut lahti teinud. Ega sest kahest suuremat kasu olnud, parandasin ta varsti ära ja sain veerandiks tunnistusele ikka head hinded.

☼ Sinu parim sõber kooliajal? Praegu?

Kooliajal oli parimaks sõbraks kauaaegne pinginaaber Anne. Praegu on selleks mu mees, kellega saan rääkida oma rõõmudest, muredest ja olulistest asjadest. Mitmeid häid sõpru on mul ka inimeste hulgas, kellega suhtlen tööalasel ja muidu. Vahel mõtlen, et mul on elus vedanud, sest olen juhtunud kokku nii paljude toredate inimestega.

☼ Kelleks tahtsid saada?

Väiksena tahtsin saada poisiks. Siis indiaanlaseks, egiptuse vaaraoks, india kaupmeheks, viikingiks, muinas-eestlaseks... Seda rida võiks lõputult pikendada. Asisematest elukutsetest kaalusin arheoloog, maadeuurijat, kirjanikku, kunstnikku. Aga kui keegi küsis, kelleks ma tahan saada, vastasin tavaliselt, et õpetajaks. Seepeale küsija enamasti noogutas heakskiitvalt ja jättis mind rahule.

☼ Kõige ilusam päev lapsepõlves?

See päev möödus märkamatu teiste päevade seas.

☼ Kas Sul lapsi on?

Mis on nende nimed?

Mul on neli last: Ott-Siim (27), Lauris (26), Lemmit (17), Elo-Mall (16). Veel on mul kasutütär Maarja (32) ja lapselapsed Minea (6) ja Jerzy-Edvard (2).

☼ Mida teeksid, kui oleksid praegu laps?

Kui oleksin praegu laps, hakkaksin koguma mängukarusid. Kui oleksin oma nelikümmend aastat karusid kogunud, oleks mul neid juba nii palju, et võiksin asutada Eestisse karumuseumi.

Peale karude kogumise tegeleksin loomulikult veel kõige muuga, mille-ga lapsed ikka tegelevad.

Kultusenukud kuulusid ennekõike täiskasvanute maailma. Aga ka siis, kui nuku mäng oma pühaduse kaotas, ei raatsinud suured inimesed nukkudest päriselt loobuda. 15. sajandil muutusid Euroopa kuningakodades populaarseks moenukud. Need olid kuni täiskasvanu pikkused viimase moe järgi riietatud nukud, mis rändasid moesaadikutena ühest riigist teise.

Esimesed moenukud lähetati 1697. aastal Prantsuse kuningakojast Inglismaale ja nende ülesandeks oli tutvustada Inglise kuningannale Prantsuse kuninga Charles VI ja Baieri Isabelle'i pulmas kantud tualette.

Prantsuse õukond saigi järgnevatel sajanditel keskuseks, kust saadeti moenukke kõikjale Euroopasse. Õrnem sugu oli Pariisi moeuudiste järele lausa arust ära. Moeuudiste liikumine ei tunnistanud mingeid takistusi. Neid ei peatunud rahutused ega sõjad, nad pääsesid läbi vaenuvägede ja üle riigipiiride. 18. sajand oli Prantsusmaal moenukkude hiilgeajaks. Igal endast lugu pidaval daamil oli kodus vähemalt kaks suurt moenukku, üks pidutualetis ja teine igapäevariietes. Neid kutsuti vastavalt Suureks Pandoraks ja väikeseks Pandoraks. Moenukkude täht hakkas tasapisi kustuma alles 18. sajandi lõpul, kui müügile ilmusid esimesed moeajakirjad.

Tegelikult kujutasid ka laste mängunukud kuni möödunud sajandi keskpaigani kaunit riietatud täisealisi naisi. Nukkudes kehastus oma aja iluideaal, mis leidis väljenduse keha proportsioonides, näo kujus, silmade ja huulte lõikes, soengus, rõivastes, ehetes.

Sageli käisid nukkudega kaasas arvukad riietekomplektid, kangad, kingad, kindad, kõrvarõngad, kosmeetikavahendid ja muu naiselik pudi-padi. Nii on ajaloolised nukud justkui oma ajastu kunstistiilide ja moevoolude minientsüklopeediad. Lapsnuku võidukäik algab alles 20. sajandil.

Kui sulle pakub huvi nukkude ajalugu, siis loe Tiia Toometi "Nukuraamatut", mis ilmus kirjastuse Kunst väljaandel ja pole mitte ainult tark, vaid ka imeilus!

Tiia Toomet

← Pontiac
Firebird
(Pro Stock)

Mis on DRAG RACING?

Drag racingiks nimetatakse kiirendusvõistlusi. Teeme nüüd juttu nende võistluste autodest, reeglitest ja võistlusklassidest.

Drag racingi sünnikoht on Ameerika, kus sellega hakati tegelema juba 40. aastatel. Ametlikult hakati võistlema 1951. aastal, mil loodi drag racingi peaorganisatsioon NHRA – National Hot Rod Association. Praegu toimub NHRA korraldatud 19-etapiline meistrivõistluste sari, mida vaatavad miljonid inimesed nii kohal olles kui telekraanide ees istudes.

Drag racingi rajapikkus on veerand miili ehk euroopalikult öeldes 402,33 meetrit. Rajaks on sirge ja väga sile asfaldilõik.

On olemas väga palju erinevaid võistlusklasse: Stock, Super Stock, Super Gas, Super Comp, Pro Stock, Top Alcohol, Funny Car jne. Eraldi eksisteerivad ka mootorrattaste võistlusklassid, nimelt Street Bike, Super Stock Bike, Vee Twin Top Gas, Super Vee Twin, Pro Stock Bike ja Funny Bike.

Võistlused toimuvad järgmiselt. Auto peab stardirajal paigal seisma ja kohe startides kiirendust kasvatama kuni veerandmiilise raja lõpuni. Stardijoone tagant stardib korraga kaks autot – selleks, et võistlejad teineteisele konkurentsi pakuksid.

Märt Lauks

↑ Top Fuel Racer

↑ Pontiac Trans kuulub võistlusklassi nimega Super Stock.

→ Super Comp Altered

↑ Dodge Challenger võistleb Stock -klassis.

↓ Cevrolet Nova (Nova Super Gas klass)

Pontiac Firebird
(Top Alcohol)

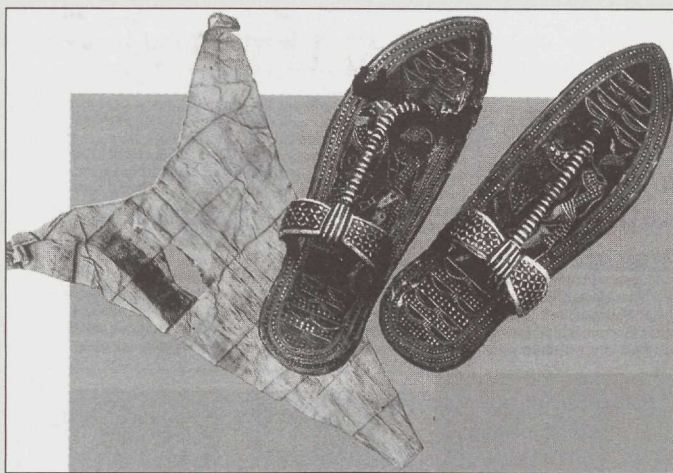
TOP ALCOHOL DRAGSTER

Siin näete korstnapühkijat Konstantini, kes toob "Hea Lapse" sõpradele kindlasti head kooliõnne. Konstantin leiab oma tee üles mitmesuguste tunnismärkide järgi. Asja uurides leiate teiegi kindlasti need märgid üles. Lisaks sellele pange aga kirja ka **LIKLUSMÄRGID**, mis

asuvad teie kooli lähemas ümbruses. Ja mõelge ilmtingimata ka sellele, **MIDA** need märgid tähendavad – ega's nad üksnes ilu pärast ole üles pandud! Ja katuseid pidi vaevalt et keegi peale korstnapühkija Konstantini liikleb... Teravat silma!

VAARAOLE pandi hauda sandaalid ja sokid kaasa!

Vaaroo Tutanchamon asus valitsema umbes saamas vanuses kui "Hea Lapse" lugejad – 9-aastasena. Kui Tutanchamon 1324.a. eKr. suri, oli ta 18-aastane. Vanadel egiptlastel oli kombeks kadunukestele hauda kaasa panna nii rõivaid kui jalanõusid, mida ta oma elu jooksul oli kasutanud.

Tutanchamoni hauda leidis 1922. a. arheoloog Howard Carter, kellele pakkusid kõige enam huvi vaaroo kuldne surimask ja muud väärisesemed, mis olid vaatamata oma 3300 aastasele vanusele "nagu uued".

Ja alles paar aastat tagasi hakkas Kairo muuseumi töötajaid huvitama vaaroo "garderoob". Seda revideerides leiti, et Tutanchamonile oli hauda kaasa pandud hulk aluspesu, 12 tuunikat, 28 kinnast, 4 paari sokke, 100 sandaali ja palju muud. Vaaroo aluspüksid olid kootud nii peenest linasest kangast, et see näis lausa siidina. Sokkidel oli olemas eraldi "tuba" suure varba jaoks – et valitseja ei peaks jaheda ilmaga sandaale palja jala otsa tõmbama.

Ehkki mõned sandaalipaarid olid valmistatud kuldast, polnud vaaroo siiski ilmselt laristaja – kaasaegse elektronmikroskoobi abil selgitati välja, et enamat jagu oma rõivastest oli Tutanchamon korduvalt kasutanud. Üks ta tuunikatest oli pesus käinud tervelt 40 korda! Puhas poiss oli see noor Egiptimaa valitseja!

KOMPUUTRIL ON SKLEROOS!

Professor Tarkpea on endast väljas: ta trambib jalgu, katkub oma viimaseid juukseid ja kiristab enam kui viimaseid hambaid.

Arvuti Compu, ta vana sõber ja abimees, hakkas vempe viskama. Võimalik, et Compu teeb lihtsalt natuke nalja ja alustab peagi jälle normaalset tööd.

Kuid Tarkpea kahtlustab, et Compu on skleroos... Igatahes on ta ajaloo-faktidest teinud parajad hulgimulgikapsad. Ehk aitad sina Compu ja Tarkpeal meenutada, millal miski asi tekkis või leiutati?

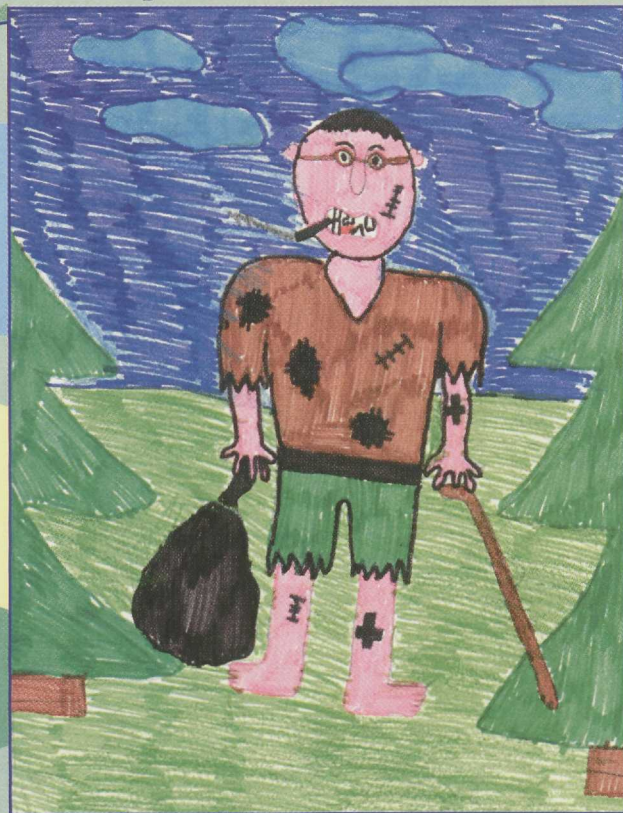

- ☺ **9000 a. eKr.** trükkis Gutenberg esimese piibli;
- ☺ **Umbes 3200 eKr.** leiutas Galileo Galilei termomeetri;
- ☺ **3000. a. eKr.** lasksid venelased kosmosesse esimese sputniku;
- ☺ **1000. a. pKr.** leiutasid idaeurooplased ratta;
- ☺ **1455. a.** leiutas Alessandro Volta aku;
- ☺ **1593. a.** valmistasid egiptlased papüüroserulle;
- ☺ **1800. a.** tekkis praeguse Iisraeli territooriumil esimene linn – Jerico.
- ☺ **1957. a.** leiutasid hiinlased püssirohu.

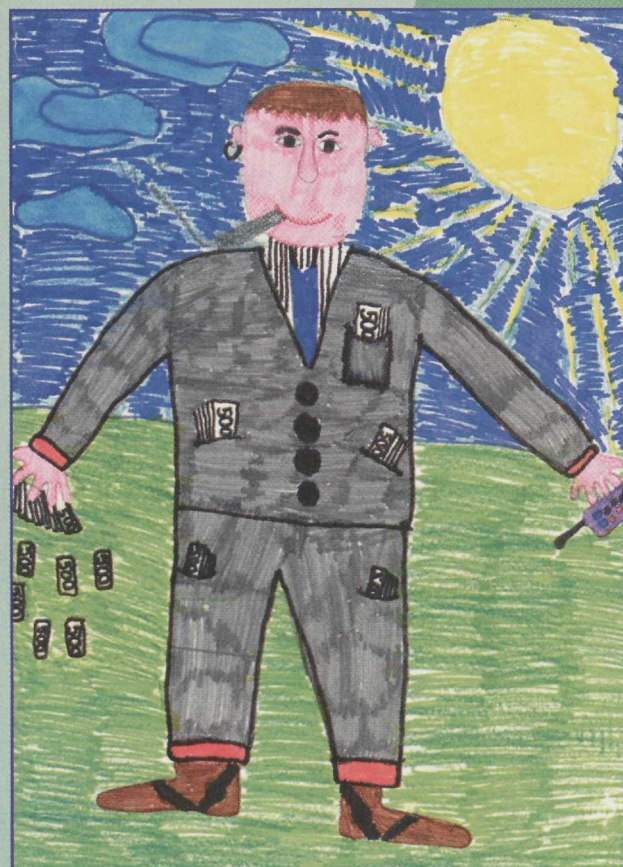
Tartu

Miina Härma Gümnaasiumi VII b õpilaste soove

"Vaesest sai rikas"

Mikk Irdoja, Magdaleena Alkool

Ma soovin, et inimesed kunagi ei haigestuks. Olen kuulnud, et mõned õpilased tahavad jääda grippi, sest nad ei taha kooli tulla.

Ma ei tahaks kunagi sellepärast haigeks jääda. Tahan olla terve ja käia koolis.

Veel tahaksin, et ma saaksin tulevikus ülikooli sisse. Ma tahan minna majandust õppima. Pärast ülikooli lõpetamist tahaksin teha oma firma.

Ma sooviksin ka, et saaksin endale korraliku perekonna, normaalse mehe ja head lapsed.

Paljud lapsed tahavad endale oma maja.

Mul on oma maja, aga see pole veel valmis. Maja näeb väljast lihtsalt öudne välja. Kedagi ei saa külla kutsuda. Ma soovingi, et mu maja saaks valmis.

Ma sooviksin, et mu vanaisa ja vanaema oleksid nooremad. Kui nad oleksid nooremad, siis ma tahaksin, et nad elaksid aastaringselt maal ja peaksid loomi. Mulle meeldivad väga loomad, eriti hobused. Ma tahaksin endale valget hobust.

Minu soov on, et suured inimesed oleksid laste vastu paremad. Poemüüjad on laste vastu ebaviisakad, kui midagi küsid, siis kas vastavad halvasti või ei vasta üldse. Nad võtavad lastelt ka rohkem raha. Bussis on ka inimesed tigidad, eriti vanemad inimesed.

Ma ei tahaks kunagi ära surra. Mu elu on liiga hea ja tore selle jaoks. Kui inimesed ei sureks, oleks maailm väga ilus, keegi ei nutaks, pahandaks ega kamandaks. Vahel ma siiski mõtlen, et kui nüüd mitte keegi ei sureks, ei nutaks, ei kakleks ega kamandaks, mis siis sellest maailmast saaks? Kui keegi poleks halb, oleks ka paha, sest siis oleks väga igav ja inimesed muutuksid laisaks.

Minu soov on selline, mis ei täitu vist kunagi. See on, et mu isa ja ema ei oleks lahus. Kuigi ma näen oma isa igal pühapäeval, tahaksin ma ikkagi, et ta elaks minu juures. Praegu elab ta teise naisega ja neil on laps, kes on väga ära hellitatud. Aga sellepärast ma ei vihka oma isa, ma armastan teda sama palju nagu ema.

Ma tahaksin endale ilusat maja üksildases kohas, kuhu harva inimesed oma nägu näitavad. Seal lähedal oleks mets, kus on palju loomi, ja üks puhas salaallikas, mida keegi ei tea. Siis tahaksin astuda ülikooli, et ma ei peaks sõjaväkke minema, sest kardan, et kui ma sinna lähen, siis tuleb sõda. Seal on paha olla, sest peab magama mingi künka peal ja sööma riisiputru. Ma tahaksin selle asemel olla ärikes ja teenida palju raha.

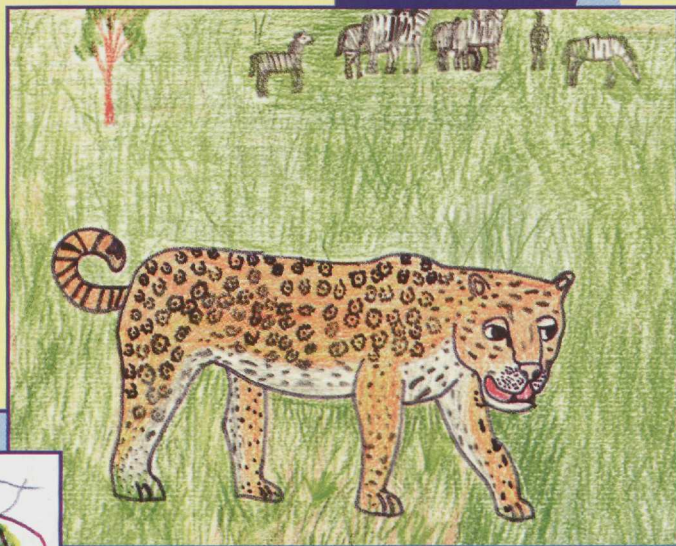
SIIN nad siis ongi - LEGO- meistrite loomad!

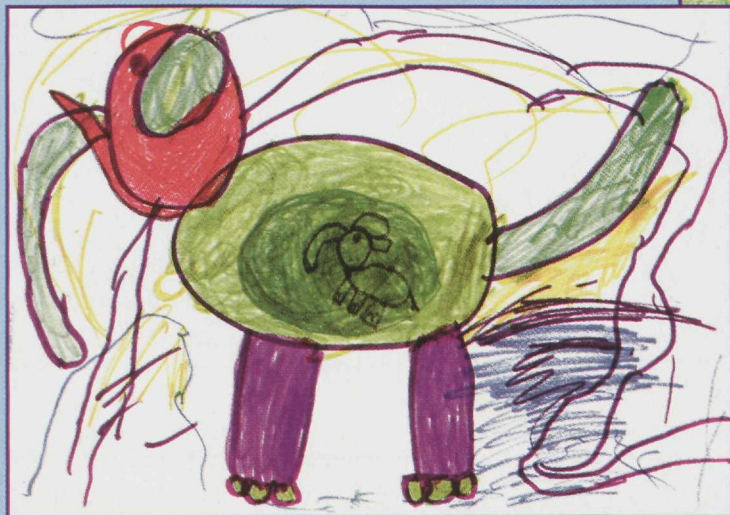
Suvel sündis Tallinna Loomaaias hulk loomi, kes leiba ei küsi ja talitamist ei taha. Piltidel näete **Helena Nõmmanni** elevanti, **Edvin-Erik Kibuse** kilpkonna ja **Andrei Netsajevi** kaelkirjakut. LEGO maaletooja P.Jahn & Partners Baltic ja TV3 korraldatud võistlusele saatsid joonistusi oma lemmikloomadest lapsed üle kogu Eesti.

Meie seekordne LEGO-ülesanne on aga selline: missugune näeks välja LEGO-maja, kui see kunagi meil Eestiski ehitatakse?

Mõnusaimate majaplaanide tegijatele mõistagi auhinnad firmalt P. Jahn & Partners Baltic!

Meelis Mölder
10-aastane

Elion Sõber
5-aastane

Mats-Joonas Kulla
7-aastane

Edgar Valter

NAERU-USS

Õpetaja: "Miks sa, Juku, tunni ajal muudkui aga sööd?"

Juku: "Vahetunni aega on kahju raisata!"

"Juku, su kodukirjand on seekord üsna õnnestunud! Aga miks sa teda lõpuni ei kirjutanud?"

"Isa pidi öövahetusse minema..."

"Ema, kas sa mulle ka midagi turult töid?"

"Tõin küll – õunu ja mandariine!"

"Tubli poiss, emps! Paistab, et lõpuks hakkab sinust mees saama!"

"Näete, lapsed, head onud ja tädid tegid meie koolis remonti ja nüüd peame olema hästi korralikud, et maja ilusaks jääks. Vaadake, kui puhtad on

meie klassi seinad! Aga mis sulle, Juku, pärast vaheaega kooli tulles kõigepealt silma torkas?"

"Pinginaabri küünarnukk, õpetaja!"

EMA riidleb Jukuga: "Kuidas sa küll nii paha laps oled!"

"Vale puhalt!" teatab Juku. "Ma olen hea laps – meie pere kõige parem inimene!"

"Kust sa selle võtad?"

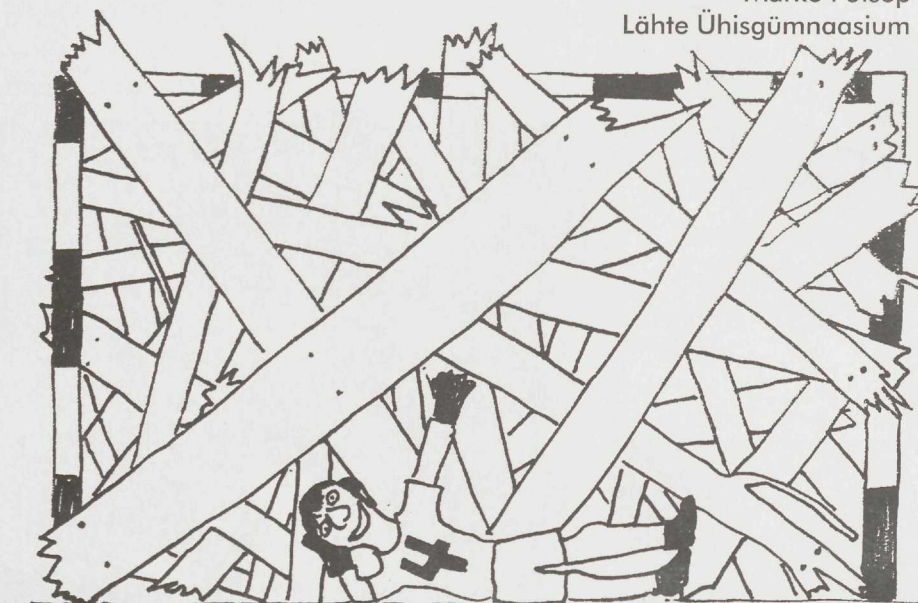
"Vanaema ei pea külla tulles meil kunagi üle kahe päeva vastu, aga mina elan teie juures juba kaheksa aastat!"

"Isa, mis loom see on?"

"See on siga, Juku – tavaline siga!"

"Ja mis ta teinud on, et teda niiviisi söimatakse?"

Marko Pütsep
Lähte Ühisgümnaasium

PARIM KAITSE

"Ütle, isa, kas sa tead maailmas kõike?"

"Aga loomulikult, Juku!"

"Ütle siis, miks küünlaleek kustub, kui ma ta peale puhun?"

"Noh, eks sellepärast, et... hm... seepärast, et... Kuule, poiss, kui sa ei taha, et küünal kustub, siis ära puhu ta peale, ja kõik!"

"Isa, ma tahaksin sinult midagi küsida!"

"Mul pole aega, Juku! Olgu, tee hästi lühidalt ja selgelt!"

"Viiskümmend krooni."

"See on küll liig mis liig, Juku! Eile polnud sul koolis ühtki vihikut kaasas ja täna tulid koguni ilma õpikuteta! Kas sa tead, kuidas nimetatakse sõdurit, kes ilmub lahingusse ilma relvata?"

"Jah, õpetaja – teda nimetatakse kindraliks!"

"Õpetaja, miks minu kirjandil on jälle nii vilets hinne all?"

"Kas tead, Juku: paneksin sulle hea meelega kahe, aga mul pole lihtsalt õigust hinnet tõsta!"

Ajalooõpetaja küsib: "Kui kaua sa, Juku, siis koolist puudusid?"

"Jüriöö ülestõusust alates, õpetaja!"

Matemaatika õpetaja astub tahvli juurde: "Pange nüüd tähele, kohe tõestan teile Pythagorase teoreemi!"

Juku: "Pole vaja tõestamisega vaeva näha, õpetaja – me usume teid niigi!"

"Miks sa, Juku, täna kooli tulles jälle matemaatika õpetajat ei teretanud?"

"Teate, härra direktor, igal hommikul ärgates hüüan ma valjusti: "Kogu maailma õpetajad, ma tervitan teid!" Pole ju mõtet kõigiga ükshaaval jändama hakata!"

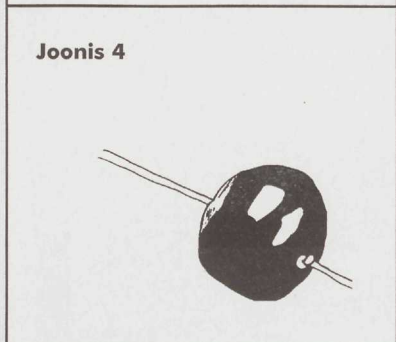
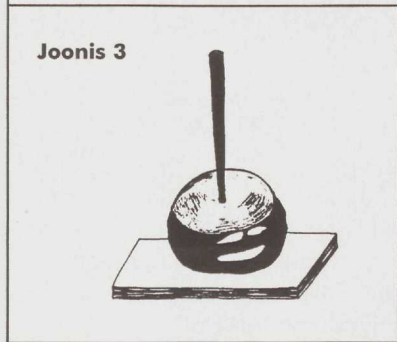
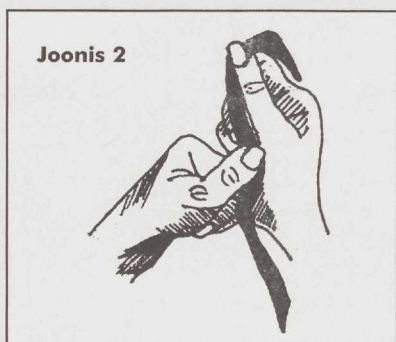
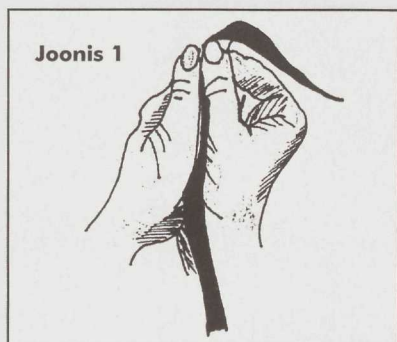
Septembris pole sugugi veel kõik kadunud! Terane silm leiab ikka mõne halja rohulehe, mille abil saab teha maailmatu vahvat muusikat (mis see loeb, et mõni lähedal seisev isik seda kisaks kipub nimetama!)

Lehepilli tegemiseks tuleb valida pikk, lai ja puhas rohuleht. Põidla ja nimetissõrmega lehte kinni hoides tõmbame ta teise käe põidla-ga pingule. (Joonis 1.) Nüüd paneme vaba põidla teise vastu nii, et rohuleht jääks lapiti ja pingule. (Joonis 2.) Puhume väike-sest kahe põidla vahele jäävast august. Erineva suurusega õhupilud ja erinevad rohulehed toovad kuuldavale isemoodi häält. Soovime edu hea publiku leidmiseks!

Kastanite koksimine on Briti saartel elavate laste meelest mõnus mäng. Eks meilgi jää jalutuskäikudel pihku ja taskusse ümaraid pruune kastanimune! Kui oled juba toruloomade meisterdamise east välja kasvanud, siis võid hakata kastanikoksijaks.

Puhume rohupilli ja koksime kastaneid!

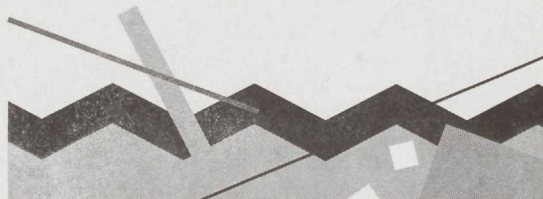

Võta värske kastan okkalisest koorest välja ja uurista sellest naaskliga auk läbi. (Joonis 3.) Tõmba tehtud august läbi nõõri ja tee selle otsa tugev sõlm. (Joonis 4).

Mängimine käib nii: üks mängijaist hoiab kastanit lihtsalt nõõri otsas rippu, teine kerib oma kastaninõõri paari sõrme ümber, jättes otsa kindlalt pihku. Nüüd tuleb hoogsa viskega oma kastaniga teise mängija omale pihta saada. Niiviisi püüavad mängijad kordamööda teineteise kastaneid tabada. Kaotab see, kelle koksiskastan katki läheb.

Võidukat koksimist!

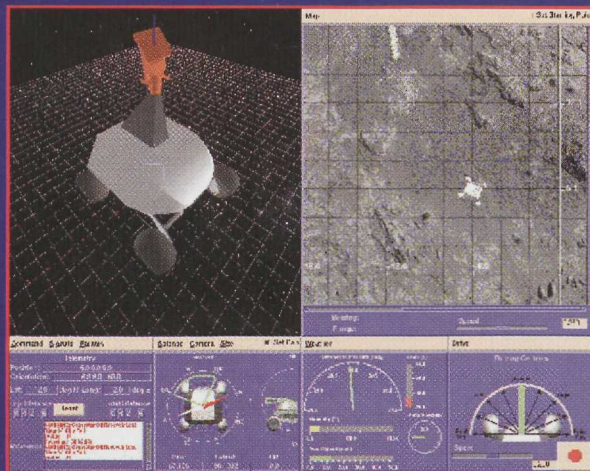
Gled-Airiin Saarso

Körperändurid marsivad MARSILE!

Nomad
Atacama
kõrbes
(eestvaade)

Virtuaalne armatuurlaud

Nime Nomad andsid teadlased robotile, mida katsetati selle aasta juunis-juulis Atacama kõrbes Põhja-Tšiilis (Lõuna-Ameerikas). Kõrbes tegutseva kulguri juhtimine usaldati aga seekord hoopis tuhandete kilomeetrite kaugusel Põhja-Ameerikas asuva Carnegie Teaduskeskuse küllastajate hooleks. Roboti kaamerate filmitavat pilti näidati teaduskeskuse kinosaaalis.

Atacama on külm ja viljatu kõrb, mis asub merepinnast peaaegu kolm kilomeetrit kõrgemal. Kaljune ja kraatreid täis maastik meenutab Kuud ja Marssi, mida tulevikus Nomadi-suguste kulgurite abil uurima hakatakse. Pole seda hirmugi, et oskamatud juhivad roboti ära lõhkuda – Nomad on arukas: ta jätab täitmata kõik sellised käsud, mis võiksid teda ohtu seada ning jätkab teekonda oma rada mööda.

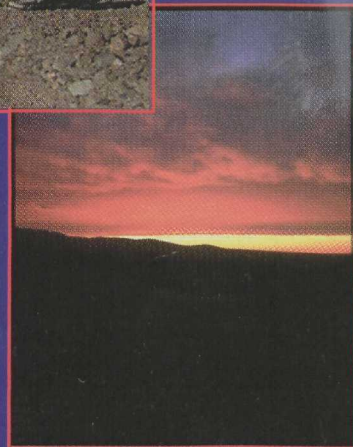
Et konarlikul pinnasel oleks parem püsti püsida, saab roboti raami laiemaks tõmmata.

Nagu moodsatel automarkidel, on ka Nomadil neljarattavedu ja –roolimine.

Kristjan Kannike

Nomaad
on kõrberändur,
kindla asukohata
hõimu liige.

Päikeseloojang
Atacama
kõrbes

Tšiili
koolilapsed
Nomadiga

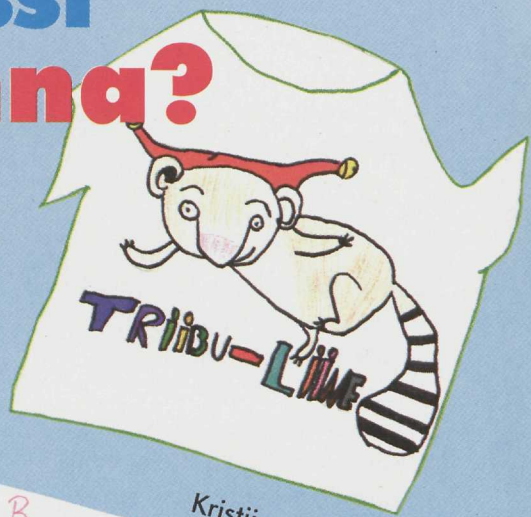

Nõod
Atacama
kõrbes

Barbindus

Mulle ei passi patta panna?

Nii need meie esivanemad väitsid jah! Aga ega 's kõiki asju siin ilmas tasugi patta panna. Barbie sõprade T-särgid igatahes vaimustasid **Triibu-Liinet ka keetmata kujul!** Natuke edevust ei tee ju kellelegi paha, eks ole?

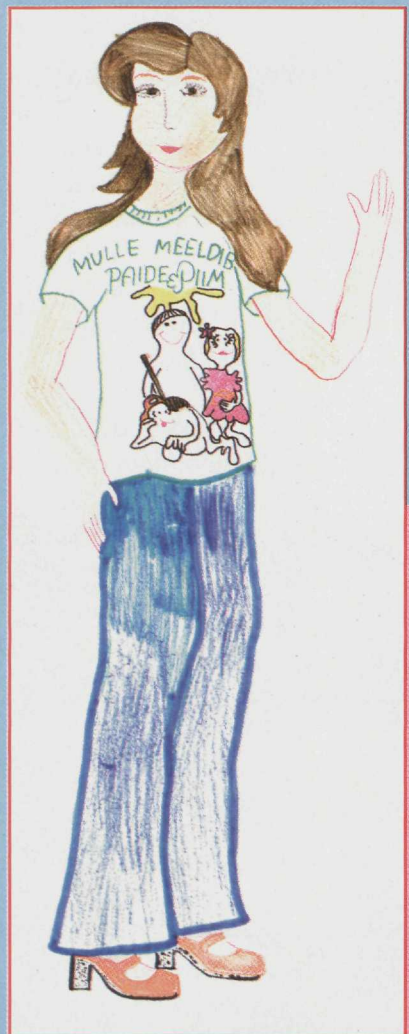

Kristiina Jürisoo

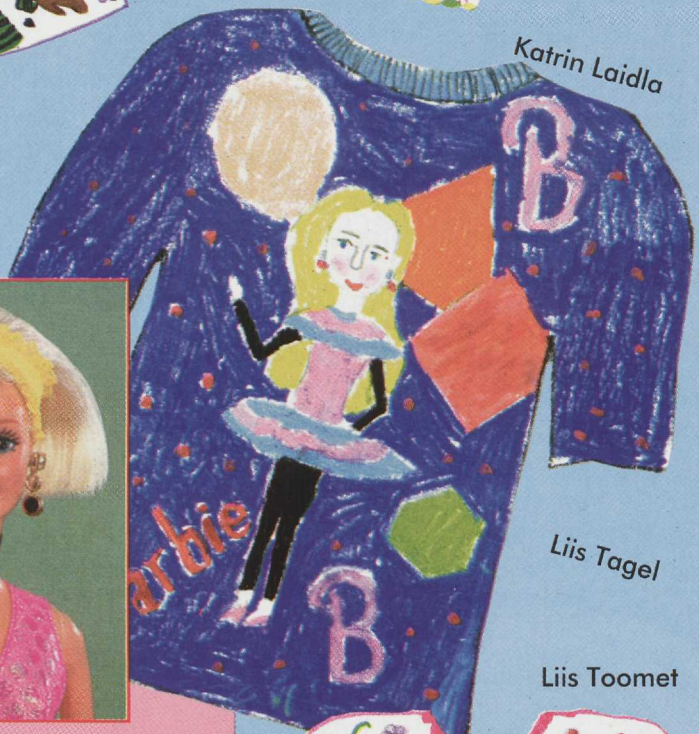
Helis Lipping
Britta Jürgenson

Elis Saar

Katrin Laidla

Liis Tagel

Liis Toomet

Nüüd aga ootame teilt **Barbie** ehete kavandeid. Nukul pole küll iluasjadest puudus, aga ega küll küllale liiga tee!

Kirjanurk

Barbie auhinnad Mattelilt said
Kristiina Jürisoo Kuremaalt,
Liisi Tagel Kanepist,
Katrin Laidla Tartust,
Helis Lipping ja
Britta Jürgenson Tammistust,
Elis Saar Tallinnast ja
Liis Toomet Kuimetsast.

LEGO auhinnad lähevad
Maali-Liina Kullale Laevast ja
Leila Röömelile Viljandist.
 Tõepoolest, lisaks Tartus
 asuvale mänguasjumuuseumile
 on meil nüüd ka nukumuuseum,
 mis asub Tallinnas,
 Kotzebue tänav 16!

Ristsõna vastuseks oli
 "selle leiutama".
 Paljude lahendajate seast
 naeratas loosiõnn
Eret Pangale Suurejõelt
 ja **Kersti Kõllile**
 Väimelast.

Nüüd on teada ka nende
 soome laste nimed,
 kes andsid parimad vastused
 "Hea Lapse"
 ja "Lastenmaa" ühisviktoriinile.
 Tallinna-reisile tulevad
KIENG VOU Raisiost
 ja **ULPU MANKINEN**
 Kauniaisest.

"Hea Lapse" tellijate vahel välja loositud auhinnad
 kuuluvad järgmistele lugejatele:

KOIT KOSSO Tartust võitis action mani,
IRIS KALJURAND Rakverest
 ja **KRISTIIN LAURSON** Tabiverest saavad Barbie'
 seljakotid, **EKKE LÕHMUS** Tartust võitis rula,
SANDER SEERO Tallinnast mängib nüüd
 lauamängu "Risk". **TIIU MAKS** Karinust
 ja **IVI-REET UUSTAL** Surjust
 said auhindadeks raamatud.

Triibu-Liine tervitab
 kappi südamele pannes nii
 Helenit kui kõiki teisi lugejaid,
 kirjutajaid, joonistajaid ja leiutajaid
 ning soovib kõigile enneolematult
 edukat kooliaastat!

Tere, Hea Laps!

Mulle meeldib teie ajakiri väga.
 Te võiksite ajakirja teha veel
 tervituste nurga. Mina tahaksin
 tervitada oma peret, tuttavaid,
 sugulasi ja Kaiat, Katit, Kätlini ja
 Heilikat. Ja kindlasti palju
 tervitusi ka Triibu-Liinele!

Helen Kroll, Päärdu, Märjamaa sjsk.
 EE 3534, Rapla maakond.

Mõistatustetalongi
 täitsid õigesti need,
 kes teadsid, et kana Kaaga
 kaalub kahel jalal seistes ikka
 niisama palju
 nagu spagaatigi tehes,
 ja et köögis oli kokku 50 jalga.
 Vanim poistest oli Valdo
 ja noorim Madis,
 ning kalale läks vanaisa
 oma poja ja pojapojaga.
 Auhinna saab
Märt Pärna Tamsalust.

Vabandame poolitusvigade
 pärast, mida arvutikratt poetas
 meie augusti numbri
 30. leheküljele!
 Täpsustuseks hobuse
 "tööraamatu" kohta ütleb onu
 Aleks, et 16 000 aasta ringis on
 suksud teinud veotööd,
 ratsutama hakati nendega
 umbes 4000 aasta eest,
 seejuures vähemalt 2000 aastat
 ratsutati ilma sadulata.

Han Solo karvase
 kaaslase nime – Chewbacca
 – teadsid ka väga paljud.
 Loosiõnn valis võitjaks
Lemme Velleõue
 Tallinnast.

Õudselt Hea Lapse
 T-särkide järgi võite ära tunda
Piret Raudveret Võrust,
Kaisa Salmi Jänedalt
 ja **Riinu Urbanit** Haljalast.

Johannese

Tegelased:

Johannes, I klassi õpilane

Ema

Isa

Õde Maria, IV klassi õpilane

esimene koolipäev

Laval on mängult Johannese pere elutuba: laud, paar tooli, kapp...

JOHANNES (tuleb hoogsalt tuppa, viskab ranitsa põrandale): Tere, eraisikud! (Vaatab ringi.) Polegi kedagi? Kui laps tuleb koolist, peaks kogu pere talle rõõmuga vastu jooksuma ja küsima: "Kas koolis kahte said? Kas kommi tahad? Kas banaani soovid?" (Võtab ranitsast kriidi.)

Ah et sihuke sa siis oled, kriit! Ei tea, kas kriidisöömises läheb tõesti hääl heledaks nagu hundil seitsme kitsetalle ukse taga? (Avab juba suu, kuid mõtleb ümber.) Ei, pole mõtet proovida – äkki pannakse laulmistunnis plikade kõrvale istuma! Teeme parem korra majja! (Kirjutab kriidiga kõikjale: RAANIDS, UGS, AGEN, KAPI, LAUT, TOOOL.) Nii, nüüd pole isal-emal vaja pead murda, kus on tool, kus laud, ja ust ega akent ei aja nad ka segi. (Väljast kostab vile.) Haa, kamp juba õues koos! Ei tea, kas õpilasel sobib ikka kuueaastastega mängida? (Uus vile.) Tulen juba! (Jookseb välja.)

EMA ja **ISA** (tulevad tuppa, emal on näpus tordikarp. Isal suur Coca Cola.)

EMA: Johannes, vaata, mis emme tõi!

ISA: Poiss, tule vaata, mis issi tõi! Polegi veel poiss koju jõudnud?

MARIA (tuleb tuppa ja viskab oma ranitsa Johannese oma kõrvale): Tsau! Oi, tort! Mul ongi köht tühi nagu kõrbemaastik. Kas teen tordikarbi lahti?

EMA: Ei, ootame ikka Johannese ka ära.

Ikkagi lapse esimene koolipäev...

ISA: Tahaks, jah, koolimuljeid kuulata. Mina tulin esimesel koolipäeval koolist, silm sinine peas...

EMA: Jeerum, kes sind löi?

ISA: Jüri Jaakson.

MARIA: Mis? Koolidirektor? Kas teie ajal peksid direktorid esimese klassi õpilasi?

ISA: Teisi ei peksnud, ainult mind...

MARIA: Sa võiksid dire nüüd takkajärgi kohtusse kaevata – saaksime vaba päeva...

ISA: Võta teatavaks et Jüri Jaakson oli siis samuti esimese klassi õpilane, minu pinginaaber pealegi. Me vaidlesime temaga, kas saab kõiki vaidlusi rahulikult lahendada või ei. Tema arvas, et saab – aga näe, eksis – mõlemad saime sinika... Nüüd on Jüri koolidirektor, ja mina lapsevanem. Igaühel oma hädad.

MARIA: Ma ei teadnudki, isa, et sa õppisid meie direga koos! Teil on siis sama haridus, jah?

ISA: Mnjah, kuni kolmanda klassini oli küll...

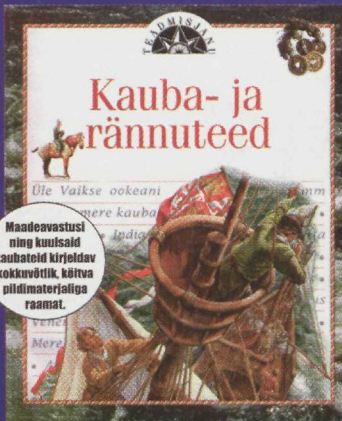
Siis ruttas ta minust veidi ette...

EMA: Taevake, äkki läks Johannes ka koolis kaklema ja...

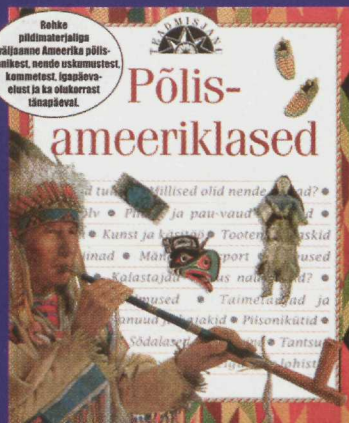
- **ISA**: Niikuinii et läks!
- **EMA**: Ma helistan haiglasse!
- **ISA**: Ei, helistame kõigepealt politseisse!
- **MARIA**: Rahunege maha! Näe, Johannese ranits on siin – kui ei usu, siis lugege ise: RAANIDS. Ja kõik kohad on täis soditud.
- **EMA** (uurib kriidikirju): Heldene aeg, see võib olla Johannese viimane hüvastijätt...
- **ISA**: Jah, koolistressist räägitakse viimasel ajal palju.
- **EMA** (läheb telefoni juurde): Peaasi, et ta elus oleks!
- **MARIA**: Täitsa lõpp! Pole mõtet tõmmelda – ei see umbrohi hävil!
- **EMA**: Julm tüdruk! Kuidas sa võid nii rääkida oma väikesest abitust vennakesest! (Telefonitorusse.)
- Halloo, haigla! Palun, ega teile pole toodud pisikest armsat särasilmset poislast? Veel ei ole?
- **JOHANNES** (lööb paukudes ukse lahti): Hello, everybody!
- **ISA**: Johannes! Poeg, missugune sa välja näed!
- Püksid lõhki, pea märg...
- **MARIA**: Pisike, armas ja särasilmne...
- **EMA**: Uhiuued kooliriided! Kes sulle kallale tuli?
- **JOHANNES**: Miks te mulle kohe ei öelnud, et see koolijama kestab kaksteist aastat? Mul tuli stress peale, kui õps selle välja lobises.
- **ISA**: Mis ma ütlesin – stressi on praegu palju. Aga stressist ei lähe püksid lõhki...
- **JOHANNES**: Ma pidin ju vanade lasteaiasemudega ennast nats maandama. Noh, ja siis mängisime taani dogisid.
- **EMA**: Mis, kas dogid kiskusid su püksid lõhki?
- Ja aevastasid pea märjaks?
- **JOHANNES**: Ei, mina kui kõige suurem olin mängult puu. Teate ju küll, kuidas koerad puid armastavad. Aga püksid... Noh, pärast mängisime poodi, ja mina olin šveitsi juust.
- **MARIA** (tõmbab ninaga): Ennemini ikka pikantne juust!
- **JOHANNES**: No mis juust see on, millel auke sees pole. Hakkame nüüd torti sööma.
- **EMA**: Ei, Johannes, kõigepealt lähed vanni ja siis paned puhtad riided selga!
- **ISA**: Ma veel vaatan seda asja! (Hakkab pükstelt rihma võtma.)
- **JOHANNES**: Ole ikka moodne, paps! Ära löö last, löö vanainimest! (Näitab Maria poole. Teiste vihaseid pilke märgates). See on dis-dis-diskrimineerimine! (Publikule.) Näete ise: Eestis diskrimineeritakse taani dogisid ja šveitsi juustu! (Jookseb lavalt ära, teised tema kannul.)

Teadmisjanu teeb targaks!

Maadevastusi ning kuulsaid kaubateid kirjeldav kokkuvõtlik, kätiva pildimaterjaliga raamat.

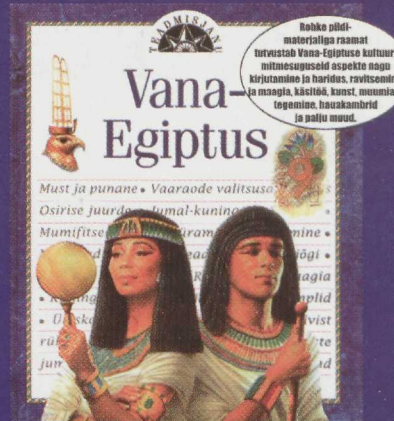

Rohke pildimaterjaliga väljasaane Ameerika põliselanikest, nende uskumustest, kommetest, igapäevaelust ja ka olukorrad iseloomulikke.

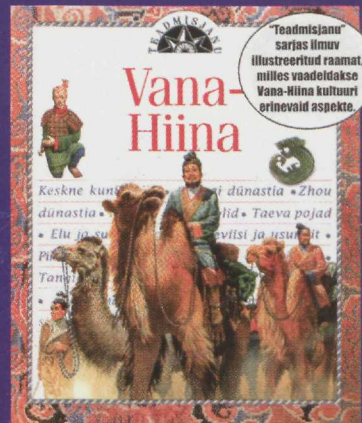
gaüks teab, et söömine kosutab, joomine kustutab janu. Aga on asju, mis ei tule meie teips mitte suu kaudu – nendele meeldib, kui neist saadakse osa silmadega. Kirjastus Varrak on oma uuele raamatuserjale pannud nimeks "Teadmisjanu" – ja selle sarja raamatud on ühtaegu nii ilusad kui targad, ning neid uurides taipad, et maailm su ümber on ilmatu põnev. Kui sind huvitavad Vana-Egiptuse püramiidid, muumiad ja muud salapärased asjad, kui tahad kursis olla Hiina imedega, kui soovid tutvuda indiaanlastest piisoniküttidega ja teada saada, miks ja kuidas hakkasid inimesed ammustel aegadel reisima-rändama, siis on sari "Teadmisjanu" mõeldud JUST SINU JAKS! Kõik see, millest ajalootundides kõneldakse, on neis kaunitult kujundatud raamatutes justkui elus!

Kuna nii "Vana-Egiptus", "Põlisameeriklased", "Vana-Hiina" kui "Kauba- ja rännuteed" pole ostmiseks just odavad, sobivad nad teatmeteostena tööpoolest hinnaliseks kingituseks nii suurtele kui väikestele. Kirjastus laskis raamatud trükkida ja kõiita kaugel Hiinas, ja need tugevad köited peavad kahtlemata vastu mitme sugupõlve kättes.

Peagi on oodata sarjale täiendust Vana-Kreeka ja Vana-Rooma ajalooteatmike näol. Muide: otse kirjastusest ostes on raamatud palju odavamad!

Rohke pildimaterjaliga raamat tutvustab Vana-Egiptuse kultuuri mitmesugusid aspekte nagu kirjutamine ja haridus, ravitsemine ja maagia, käsitöö, kunst, muumiategmine, hauakambriid ja palju muud.

"Teadmisjanu" sarjas ilmuv illustreeritud raamat, milles vaadeldakse Vana-Hiina kultuuri erinevaid aspekte.

Kobakäpast saab osavnäpp!

Mõni inimene on mõtlema-ütlemata üsnagi nutikas, kuid kõik, mida ta kätega teha tahab, laguneb koost ja teeb hinge täis. Vanasõna ütleb seda sorti inimese kohta: "Suuga teeb suure linna, käega ei kärbsesepagi." Kuigi kärbsesepi võib meie oludes harva kohata, tahaksime kõik olla nii targad kui osavad. Nii üheks kui teiseks saamiseks on aga vaja metsikut kannatlikkust.

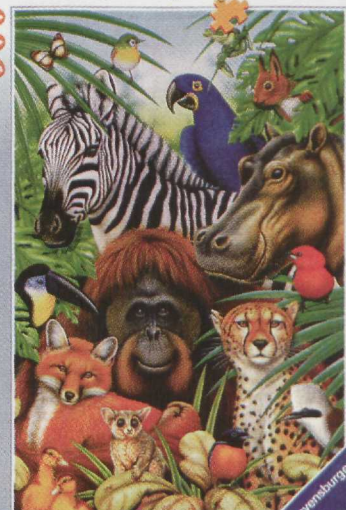
Ravensburgi mosaigid

(ehk puzzled, nagu viimasel ajal nende vahvate mängude kohta siin mailgi öeldakse) on igavesti vahva vahend nii näpuosavuse kui kannatlikkuse kasvatamiseks.

Muide: see, et mosaigimängu leiutas ihnskoi, kes pillas suure rahatähe hakklihamasinasse, on väljamõeldis – raha pole pooltki nii huvitav kokku panna kui seda 500 detailist koosnevat mosaiki, millelt vaatavad sulle vastu loomadest sõbrad. Ja kui sulle seda ei osteta, siis on sul võimalus kena karbi omanikuks saada, kui täidad kenasti ära meie talongi ja saadad selle kähku toimetusse!

Ravensburger Puzzle

500

Kui sul on valida, siis võta Ravensburgi puzzle! Need on ilusamad ja parimad!

Loomaparaadiisi karbikaanel on järgmised loomad: _____

Sõnale "puzzle" pakun eestikeelseks vasteks _____

Nimi ja vanus _____

Aadress ja telefon _____

Lõika välja!

REKATO REKATO AS
MÄNGUASJADE HULGI MÜÜK

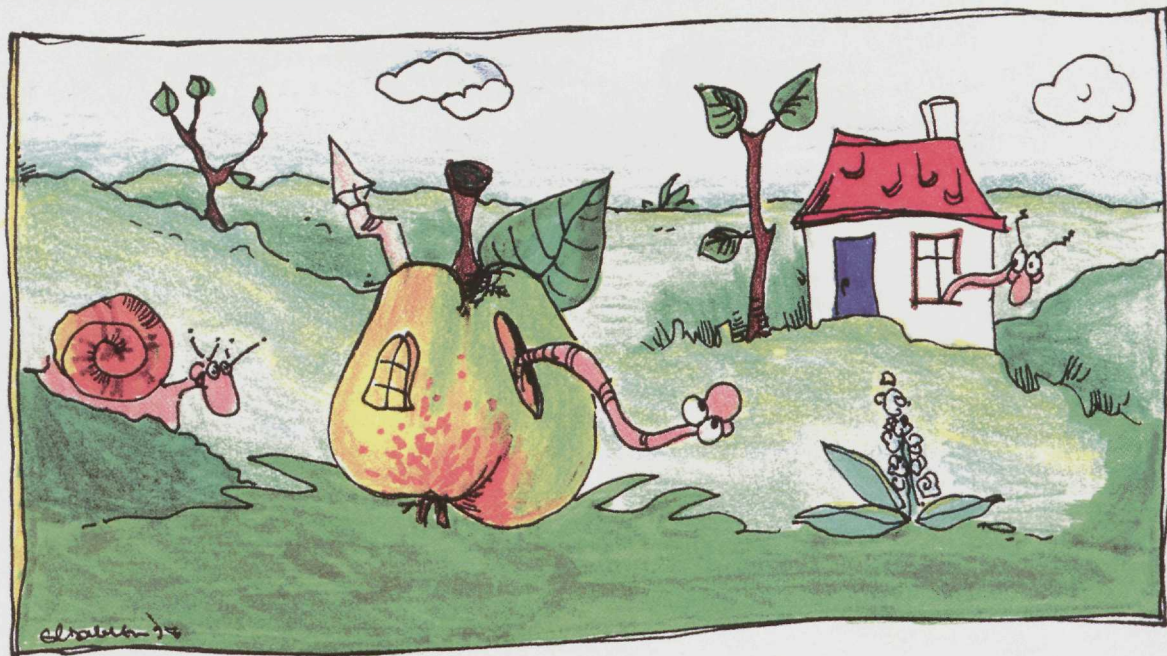
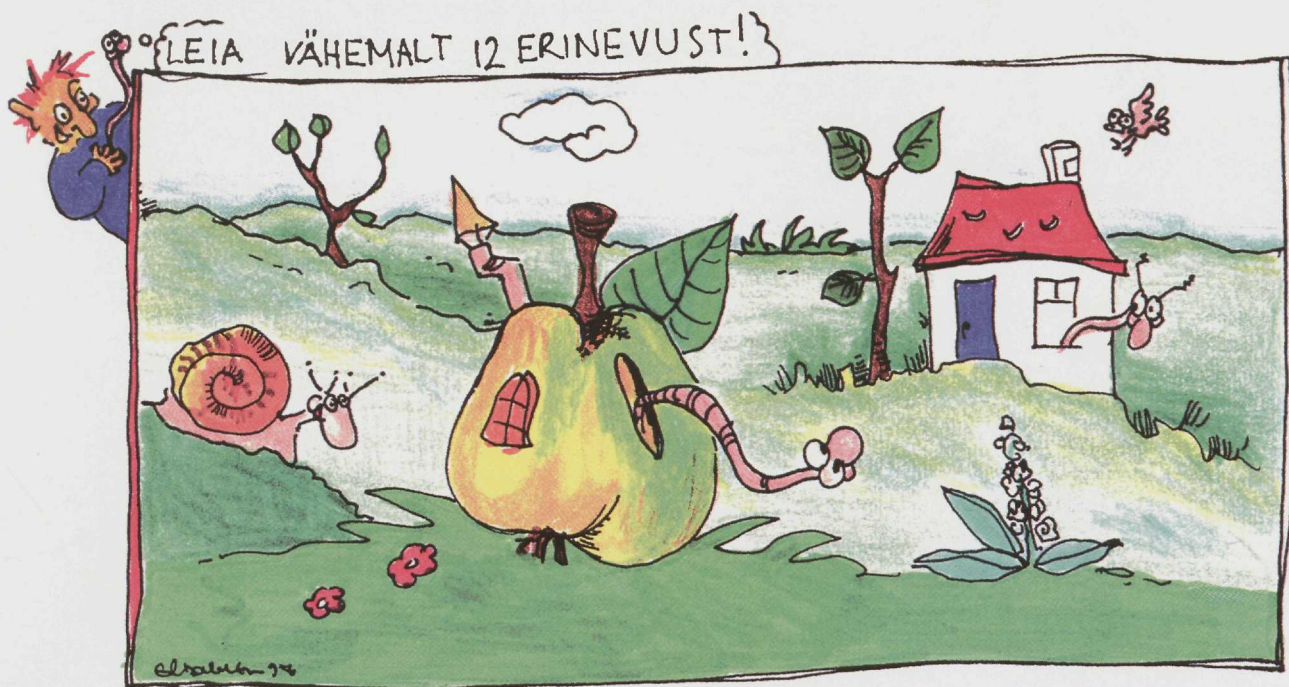
Tigu GABORI koolitee.

Härä Ülo Orav avas hiljuti erakooli, mille nimeks sai Kuuse gümnaasium.

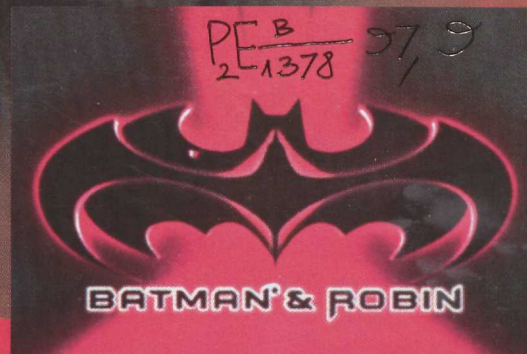
Gümnaasium on tasuline: õppemaksuks sada pähklit (või kümme krooni) poolaastas.

Noor Gabor Tigu otsustas maksu mis maksab lugema õppida, laenas sugulastelt raha, riputas rahakoti puuga selga ja asus juba pühapäeva hommikul kooliteele. Iga päev ronis Tigu kuusetüve mööda 4 meetri võrra ülespoole, igal öösel aga vajus raske rahakoti tõttu jälle 3 meetri võrra allapoole.

**Kui kõrgel asub
Kuuse gümnaasium,
kui on teada,
et Tigu koputas
selle uksele
reede
hilisõhtul?**

Võida endale vaimustav Batmobiil!

Gotham City muutus
väga külmaks kohaks
pärast seda, kui Mr. Freeze,
Poison Ivy ja Bane otsustasid
ühiste jõududega hukutada
Batmanin ja Robini.

Uus BATMAN & ROBINI sari
tutvustab sulle Batmani, Robini ja Batgirli
lausa uskumatuid võimeid
Gotham City päästmisel.

Kui ostad ükskõik millise BATMAN & ROBINI – nuku,
saad osaleda BAT-loosimisel, kus on auhindadeks
tervelt 15 vaimustavat BATMOBIILI.
Selleks löika pakendilt välja BAT-sümbol, kleebi see
postkaardile ja saada hiljemalt 30. novembriks
aadressil Paavli 2A, EE0004 Tallinn
ANVOLI Hulgimüügi OÜ.
Ära unusta kaardile märkimata
oma nime ja aadressi!

